

بِإِشَاءِ اللَّهِ الْأَقْوَمِ بِاللَّهِ

احمد لله العزيز الغفار وم على نبيه سيد الابرار على توفيق طبع الرسالة التي
نقل بها غوامض الاله طالع الاسرار وتكشف بها دقائق المآرب والاستار اعني

المعجزة الانوار
في سائر الاوراد والآثار

المعروف

سنة ١٢٢٠
صلى الله عليه وسلم
المعجزة الانوار

من افاضات منبع الفيوض والبركات تجتمع العلوم والامالات اسوة العرفاء عمدة الاتقياء
مولانا الشاه محمد مهدي عطية لزالتموسر اذكاره واقارافكاره لامعة بالاعتلاء

والمطبع المعزى المنشور في كشور الهند في الكهنو

ک صنایع کبریا کا فضل خلائیہ وزن
بحران عین نون و نون

مکملہ سے ازاد گلستان معرفت و ایمان و تہنوی بریا چین جہنستان حقیقت ایمان نسخ
شبستان عبادت خضر بیا بان ہایت مقلح کنوز اسرار الہی مشور الہی النور معرفت کا ہی سوم

مجلس الاعوان
و مجال الاعوان و الاعوان
المعروف
باطنا لیسۃ الخا مائے
مستطابہ

از تصنیفات صاحب حالات سنیتہ مالک مقامات علیہ سبوح ترا تف بلکہ عالم عدیم لطیف فی اللہ
مولانا شاہ محمد ہمدی عطا حسب فرانس جناب حاجی صدیق خواجہ نجفی تاجر کتب

ک نا پٹنشی نوکشی و راقع کھنوی منطیہ
در مطبع میٹھی نوکشی و راقع کھنوی منطیہ

ک صنایع کبریا کا فضل خلائیہ وزن
بحران عین نون و نون

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَوَّمَ قُلُوبَ عِبَادِهِ بِأَنْوَارِ لَأْوَسَاءِ وَأَلَاذِ كَارِهِ
وَجَعَلَ الْفِكْرَ فِي صِفَاتِهِ وَالْأَيْمَ أَفْضَلَ لَأَفْكَارِهِ وَالصَّلَاةَ وَالسَّلَامَ عَلَى
سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ الْبُخْتَارِيِّ الَّذِي فَجَّ بِنُورِهِ وَإِبْرَارِهِ
سَبَبَ لِلْوُصُولِ إِلَى أَقْصَى مَرَاتِبِ الْعِزِّ وَالْإِفْتِخَارِ وَعَلَى
أَيْدِي لَأَطْهَارِهِ وَأَصْحَابِهَا لَأَخْيَارِهِ وَأَوْلِيَاءِ أَمْتِهِ لَأَبْرَارِهِ
أَمَا بَعْدُ فَكَسَارُ ذُرَّةٍ بِمَقْدَارِ كَجِجِ بِيَانٍ وَأَشْفَقَةُ نَوَامِحِ مَهْدِي عَطَا كَرِيمِي
شَرَفِي أَوْصَنِي عَفَى عَنِّي ابْنُ حَضْرَتِ شَيْخِ الْمَشَايِخِ قَدْوَةِ الْعَارِفِينَ حَضْرَتِ مَوْلَانَا شَاهِ
پِيرِ مُحَمَّدِ حَسِينِ عَطَا صَاحِبِ تَخْلُصٍ بِإِشْرَافِي قَدْسِ لَشَدِيدِ الْعَزِيزِ عَرَضَهُ مِيدَارُ كَرَامِي رِسَالَةٍ
أَسْتَهْتَلِبُ زَكَرَ مَعْمُولَاتِ مَشَلِخِ كَرَامِ وَپِيرَانِ عَطَامِ وَطَرِيقِ وَصُولِ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى كَمَا زَطْفُوفَاتِ
وَمَكْتُوبَاتِ إِشَانِ سَوَابِرِ وَاشْتَهَامِ تَأْسِيبِ اسْتِفَادَةِ فَاصِ وَعَامِ كَرُودِ وَخُصُوصَاتِ بَدَةِ الْعَالَمِينَ
وَعَمْدَةِ الطَّالِبِينَ حَادِدِ عَلِيِّ خَانَ صَاحِبِ رَيْسِ كُوتِنِي رَاكِهِ بِپِيرِ إِهْ صِلَاحِ وَنَقْوَى آرْهَسْتَانِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَوَّمَ قُلُوبَ عِبَادِهِ بِأَنْوَارِ لَأْوَسَاءِ وَأَلَاذِ كَارِهِ
وَجَعَلَ الْفِكْرَ فِي صِفَاتِهِ وَالْأَيْمَ أَفْضَلَ لَأَفْكَارِهِ وَالصَّلَاةَ وَالسَّلَامَ عَلَى
سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ الْبُخْتَارِيِّ الَّذِي فَجَّ بِنُورِهِ وَإِبْرَارِهِ
سَبَبَ لِلْوُصُولِ إِلَى أَقْصَى مَرَاتِبِ الْعِزِّ وَالْإِفْتِخَارِ وَعَلَى
أَيْدِي لَأَطْهَارِهِ وَأَصْحَابِهَا لَأَخْيَارِهِ وَأَوْلِيَاءِ أَمْتِهِ لَأَبْرَارِهِ
أَمَا بَعْدُ فَكَسَارُ ذُرَّةٍ بِمَقْدَارِ كَجِجِ بِيَانٍ وَأَشْفَقَةُ نَوَامِحِ مَهْدِي عَطَا كَرِيمِي
شَرَفِي أَوْصَنِي عَفَى عَنِّي ابْنُ حَضْرَتِ شَيْخِ الْمَشَايِخِ قَدْوَةِ الْعَارِفِينَ حَضْرَتِ مَوْلَانَا شَاهِ
پِيرِ مُحَمَّدِ حَسِينِ عَطَا صَاحِبِ تَخْلُصٍ بِإِشْرَافِي قَدْسِ لَشَدِيدِ الْعَزِيزِ عَرَضَهُ مِيدَارُ كَرَامِي رِسَالَةٍ
أَسْتَهْتَلِبُ زَكَرَ مَعْمُولَاتِ مَشَلِخِ كَرَامِ وَپِيرَانِ عَطَامِ وَطَرِيقِ وَصُولِ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى كَمَا زَطْفُوفَاتِ
وَمَكْتُوبَاتِ إِشَانِ سَوَابِرِ وَاشْتَهَامِ تَأْسِيبِ اسْتِفَادَةِ فَاصِ وَعَامِ كَرُودِ وَخُصُوصَاتِ بَدَةِ الْعَالَمِينَ
وَعَمْدَةِ الطَّالِبِينَ حَادِدِ عَلِيِّ خَانَ صَاحِبِ رَيْسِ كُوتِنِي رَاكِهِ بِپِيرِ إِهْ صِلَاحِ وَنَقْوَى آرْهَسْتَانِ

چنانکه بید راه طریقت نماید و این رساله را بهمدیّه حامدیه و لمعه الاوراق فی بیان
 الاوراق و لاجک کار نام کروم هر چند شایستگی اینگونه ایفادات مقدسه مدین احقر العباد که
 بفرمان نفس باره همه روزگار بسرمی برد و در شب با انواع معاصی میگذراند کجا آما
 نظر بموادای کریمه بخبر ^ص _ع الحی من المیت و یهدی من یشاء الی صها طمستهم
 چون از قدرت و اور و اور وحمت پروردگار چشمداشت آن بود که مرده ولی ازنا بقم
 زنده شود و سرگشته راه یابد و عایش در حق فقیر بجای اکسیر افتد است برین تحریر بر گما شتم
 والله الموفق والمعين و مستتر مبارکه شیخ الوارثین امام الواصلین مخدوم الملک قطب
 و اثره حقیقت حضرت شیخ المشایخ مخدوم شاه حسام الحق بانکپوری رضی الله تعالی عنه
 و عن اسلافه الکرام و اخلافه العظام در اوراد و فریفته خود و سلمی خلاصه الاوراق است
 میفرایند که اصل این راه استقامت است هر که راستقامت دادند تاج سعادت و جهان
 بر سر او نهادند و استقامت نباشد مگر ب حفظ حق و محفوظ نباشند مگر اولیای حق کما ورد ^ع لا نبیاء
 معصومون و لا اولیاء محفوظون و استقامت بدلیل قطع و حدیث نبوی ثابت شده است
 کما قال الله تعالی فاستقم كما امرت و قال النبی صلعم الاستقامة خیر من الکرامة
 و قال المشایخ رحمهم الله الاستقامة من الله علی الانبیاء و لا ولیاء ^ع

وصیت همین است جان برادر! که اوقات ضائع مکن تا توانی

دوست ترین عبادت آنست که دائم بگیرند در سفر و حضر تا موت فوت نشود قال الله عزوجل
 و اعبدوا ربکم حتی یاتیک المیقین ای الموت و قال النبی صلعم أحب الی عمل
 الی الله اد و مهاقر ان قل پس این راه برسته مجاهده آمد حق تعالی مجاهده را مقدم و ذکر کرد

اینکه بید راه طریقت نماید و این رساله را بهمدیّه حامدیه و لمعه الاوراق فی بیان
 الاوراق و لاجک کار نام کروم هر چند شایستگی اینگونه ایفادات مقدسه مدین احقر العباد که
 بفرمان نفس باره همه روزگار بسرمی برد و در شب با انواع معاصی میگذراند کجا آما
 نظر بموادای کریمه بخبر ^ص _ع الحی من المیت و یهدی من یشاء الی صها طمستهم
 چون از قدرت و اور و اور وحمت پروردگار چشمداشت آن بود که مرده ولی ازنا بقم
 زنده شود و سرگشته راه یابد و عایش در حق فقیر بجای اکسیر افتد است برین تحریر بر گما شتم
 والله الموفق والمعين و مستتر مبارکه شیخ الوارثین امام الواصلین مخدوم الملک قطب
 و اثره حقیقت حضرت شیخ المشایخ مخدوم شاه حسام الحق بانکپوری رضی الله تعالی عنه
 و عن اسلافه الکرام و اخلافه العظام در اوراد و فریفته خود و سلمی خلاصه الاوراق است
 میفرایند که اصل این راه استقامت است هر که راستقامت دادند تاج سعادت و جهان
 بر سر او نهادند و استقامت نباشد مگر ب حفظ حق و محفوظ نباشند مگر اولیای حق کما ورد ^ع لا نبیاء
 معصومون و لا اولیاء محفوظون و استقامت بدلیل قطع و حدیث نبوی ثابت شده است
 کما قال الله تعالی فاستقم كما امرت و قال النبی صلعم الاستقامة خیر من الکرامة
 و قال المشایخ رحمهم الله الاستقامة من الله علی الانبیاء و لا ولیاء ^ع

وهدایت را بخوگر ما قایل و الدین جاہد و فینا لندہ بیتہم سبکتا

سیخ نابروہ کسی گنج نیاید بیہات

در کلام ازلی جسد مقدم فرمود

حضرت رسالت پناہ صلعم امر کرد و فرمود اَنفُسُكُمْ بِسُيُوفِ الْجَاهِدَاتِ وَالْمُخَالَفَاتِ
 و نیز آن پیشوای ہر دو جهان شاہ مرسلان برگزیدہ رحمٰن مخالفت کردن با نفس را جہاد اکبر
 خواند فرمود *مَجْعَاتًا مِنَ الْجِهَادِ الْأَصْغَرِ إِلَى الْجِهَادِ الْأَكْبَرِ* اخرجہ الخطیب فی التاريخ
 عن جابر قالہ السیوطی فی السامع الصغیر والدرر المنتثرہ و قال المشایخ رحمہم اللہ المشاہدہ
 علی قدر الجہاد و قال الجنید رحمہ اللہ تعالی الجہادات ثوب ثلث المشاہدات
 ع - تانسوزی بر نیاید بدی عودہ چون نفس سفلی آتش ریاضت سوخته شود مقهور گردد
 و روح غالب آید ہمہ تن نور شو و باوام کہ ذرہ نفسانیت در وجود باقیست بوی بت پرستی
 باقیست کما قال اللہ عزوجل *أَفْرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ* و قال ابنی علیہ
 و علی آلہ الصلوٰۃ والسلام *أَعْدَايَ عَدُوٌّ وَإِنْ نَفْسَكَ الَّتِي بَيْنَ جَنْبَيْكَ* و قال المشایخ
 رحمہم اللہ *النَّفْسُ هِيَ الصَّنَمُ الْأَكْبَرُ* ہر کی فرمود صد ہزار گرگ گرسنہ و گو سفندان آن
 ہلاکی نیند از ند کہ یک شیطان کند و صد ہزار شیاطین آن نکنند کہ یک ہمیشہ بد کند و
 صد ہزار ہمیشہ بدان نکنند کہ یک نفس کند چون نفس بارہ مقهور گردد و از وساوس شیطانی
 خلاص یابد اہل جنت گرد و کما قال اللہ عزوجل *وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى
 النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ* و مقہوری نفس زنا مرادی اوست باید کہ
 خور از ہوامی نفس نگہدار و بداند کہ نفس راستہ صفت است اول صفت امارگی است و او
 است کہ امر میکند بدی و بخواند بسوی ملکات اللہ جل جلالہ میفرماید *إِنَّ النَّفْسَ لَا تَزَالُ بِالسُّوءِ*

بن تون نہ ہوتی
 از ہن تابہ کیبہ کلایہ
 اور تو افسانہ است
 ہیج تبابہ باعث ہوا
 اور تو افسانہ است
 ہیج تبابہ باعث ہوا
 اور تو افسانہ است
 ہیج تبابہ باعث ہوا

و در صفت لواکی است و او آنست که ملاست میکند صاحب خود را برابر تکاب معصیت یعنی چون معصیتی بوقوع می آید ندانست و پشیمانی حاصل می آید بر خود زجر با میکند کما قال الله تعالی لَا أُقْسِمُ بِیَوْمِ الْقِیَامَةِ وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللّوَاکِمَةِ سَوْمٌ صِفَتِ مَطْمَئِنِّیْ سَت و او آنست که اطمینان گرفته باطاعت الله تعالی و هرگز مخالفت امر الهی نمیکند کما قال الله تعالی یَا أَیُّهَا النَّفْسُ الْمَطْمَئِنَّةُ ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّکِ رَا حِیْنَةً مِّنْ حِیْنَةٍ بَا یَدُو آنست که نفس بنیاء علیهم السلام مطمئن است و نفس و لیا لوا امر است بتدریج مطمئن میگردد و نفس عوام اماره است پس حیات خوب اگر میخواهی با نفس مخالفت کن که مَخَالَفَةُ النَّفْسِ رَأْسُ الْعِبَادَاتِ وَ تَمَوَّظَةُ النَّفْسِ آسَاسُ الْکُفْرِ است بدانکه در تن فرعون همین نفس و عوای خدائی گردید و آنرا بگم و لا اعلیٰ گویند چون سالک نفس را بگر سنگی و تشنگی و انواع ریاضت مرتاض گرداند بحال قرب و وصال دوست رسد این سعادت بی ریاضت هرگز دست ندهد تا نفس را در بوتہ ریاضت غوطه نهد در کنار دوست نرسد چنانکه گفته اند

هر که پیش نفس خم و مسکین شود	او بسان محمدان بی دین شود	رستمی کن نفس را گردن بزین
زانکه او سالک است اندر بدن	بی ریاضت که شود این نفس ام	چاره دیگر ندارد و السلام

چون نفس را از لذات و شهوات ماکولات و مشروبات محرمه و لذت حرص و هوا نگاهدارد حق تعالی اسرار و انوار و فیضان نامتناهی غذای او گرداند انتهی کافی بخدا صده لا و مراد بقدر الضم و ذوق بدانکه لفظ نفس مشترک است گاه نفس گویند و ذات و حقیقت شی خوانند چنانچه در آیه کریمه تَعَلَّمُوا کَافًی نَفْسِیْ وَلَا اَعْلَمُ کَافًی نَفْسِکَ و گاه نفس گویند و روح علوی خوانند و آن را نفس ناطقه گویند و گاه بخار لطیف خوانند که از جوف دل تبصیر حرارت غریزی متصاعد شود و از راه مجاری عروق بجمیع اعضا و اجزای بدن جاریست

نفس را از لذات و شهوات ماکولات و مشروبات محرمه و لذت حرص و هوا نگاهدارد حق تعالی اسرار و انوار و فیضان نامتناهی غذای او گرداند انتهی کافی بخدا صده لا و مراد بقدر الضم و ذوق بدانکه لفظ نفس مشترک است گاه نفس گویند و ذات و حقیقت شی خوانند چنانچه در آیه کریمه تَعَلَّمُوا کَافًی نَفْسِیْ وَلَا اَعْلَمُ کَافًی نَفْسِکَ و گاه نفس گویند و روح علوی خوانند و آن را نفس ناطقه گویند و گاه بخار لطیف خوانند که از جوف دل تبصیر حرارت غریزی متصاعد شود و از راه مجاری عروق بجمیع اعضا و اجزای بدن جاریست

Marfat.com

و از فرق تا قدم در تمام بدن ساری چنانکه در شخص متماثل باشند در قد و قامت و لاغری و
 قزبه‌ی یکی ظاهر بدست و یکی باطن که نفس است و مثال بدن پیرانه‌ی است بر تن و مثال نفس بخار است
 که در جمیع اجزای پیرانه رسد و بشکل پیرانه برآمده گویا یک آدمی بخاری در تن هر آدمی قائم است
 و باید دانست که این آدمی بخاری جوآنیت که حس و حرکت و حیات بدن بدوست و در حقیقت
 متحرک و حساس است و جوع و تشنگی و حرص و هوا و جمیع صفات نفسانیه بدوست و قائم است و در
 عرف تصوف مراد از لفظ نفس همانست حضرت میر سید عبدالاول رحمت الله علیه که
 از خلفای خاندان حضرت میر سید محمد گیسو و در آن رحمت الله علیه اندر رساله در
 تحقیق نفس نگاشته اند این چند سطور از آنجا آورده ام هر که شائق زیاده تفصیل
 باشد در آن رساله نظر کند نقل چند فصول آن رساله حضرت شیخ عبدالحق محدث دهلوی
 رحمت الله علیه در اخبار الاخیار آورده اند باید دانست که اصل این کار مخالفت نفس است

کافر نفست چون بون تو شد	گر همه کفری همه ایمان شدی
اوصاف ذمیمه چون بدل شد	هر عقده که در تو بود حل شد

و سلوک عبارت از همین تبدیل صفات است چنانچه حضرت شیخ حسن طاهر خلیفه حضرت
 حجة العاشقین راجی سید حامد شاه قدس الله سره الغریز خلیفه رشید حضرت مخدوم الملک
 شاه حسام الحق مانکی پوری رضی الله عنه در رساله مفتاح الفیض میفرمایند
 که سلوک در لغت رفتن است و رفتن حسی انتقال است از مکانی بمکانی و درین محل
 از سلوک رفتن معنوی و انتقال معنوی مراد است و این سلوک و انتقال را در مرتبه نفس
 ترکیه نامند و ترکیه نفس آنست که نفس از اوصاف ذمیمه حیوانی باوصاف حمیده ملکی
 و از امارگی بلوانگی و مطننگی موصوف سازد و سلوک دل را تصفیه نمایند و آنست که
 آینه دل را از زنگار هموم و غموم و نیاوی و میل بنای او و حب دنیا و اندیش مالک یعنی
 مصفا گردانند و تخلیه سر آنست که سر را از اندیشه ماسوی الله و از طوغای غیر حق اگر چه

بهشت بود خالی وارد و پاسبانی سرکنند یعنی اندیشه غیر حق را به سر خود راه ندهد و اگر چیزی
یکایک گذرد یعنی آن کوشد این را تخلیه سر نامند و تجلیه روح آنست که بنور مشاهده حق
و بذوق و شوق محبت و اسرار و انوار مشاهده روح را منجلی گردانند این را تجلیه روح
گویند پس حقیقت سلوک عبارت شد از تبدیل اخلاق حیوانی و خروج از صفات بشری
و تخلق با خلق الله حضرت مخدوم شیخ نور الحق قطب عالم بنگالی قدس سره العزیز
فرموده که مشایخ سابقین نو و نو نه منزل قرار داده اند تا سلوک تمام گردد و بعد اسامی
الهی و پیران چشت اهل بهشت پاکیزه سرشت باعلیهم الرحمه یا نزوه منزل تعیین فرموده اند
این فقیر سه منزل اختیار کرد منزل اول **حَاسِبُونَ قَبْلَ أَنْ تَحْسَبُوا** منزل دوم
مَنْ اسْتَوَى يَوْمَآهُ فِي الدِّينِ فَهُوَ مَعْبُودٌ منزل سوم **عِبَادَةُ الْفَقِيرِ نَفِي**
الْحَوَاظِرِ بَيْنَ عَمَلِهَا كَارِسَالِكٍ تمام گردد انشاء الله تعالی حضرت مخدوم العالم غوث
بنی آدم شیخ حسام الحق بانکپوری که خلیفه اجل و جانشین منصب قطبیت حضرت
مخدوم شیخ نور الحق بنگالی قدس سره العزیز اندر مکتوبات شریفه تحریر فرموده
که طالب راسته کرامت اول حساب با خود باید کرد که غیر مشروع و بهوای نفس قوی و فعلی
در وجود نیاید **حَاسِبُونَ قَبْلَ أَنْ تَحْسَبُوا** یعنی حساب از خود بستانید پیش از آنکه از شما
حساب گرفته شود در آخرت طریق حساب آنست که از وقت با بداد تا وقت خفتن هر چه
بگوید و بکند یا واره و خواه بر کاغذ ثبت کند هر چه غیر مشروع و بهوای نفس باشد از خود دور دارد
چون بیند که چهل روز بدین استقامت گرفت شکر حق تعالی بجا آورد دوم در کار دین
کوشش و زیادت کند از صوم و صلوة نفل و تلاوت قرآن و ذکر زبان و دل چند آنکه
طاقت بشری و فاکند باید که چهل روز بدین استقامت گیرد شکر حق بجا آورد **مَنْ اسْتَوَى**

استقامت در کار دین و دنیا
مخدوم شیخ نور الحق بنگالی
قدس سره العزیز
فرموده که مشایخ سابقین
نو و نو نه منزل قرار داده
اند تا سلوک تمام گردد
و بعد اسامی الاهی و پیران
چشت اهل بهشت پاکیزه
سرشت باعلیهم الرحمه یا
نزوه منزل تعیین فرموده
اند این فقیر سه منزل
اختیار کرد منزل اول
حَاسِبُونَ قَبْلَ أَنْ تَحْسَبُوا
منزل دوم **مَنْ اسْتَوَى
يَوْمَآهُ فِي الدِّينِ فَهُوَ
مَعْبُودٌ** منزل سوم
**عِبَادَةُ الْفَقِيرِ نَفِي
الْحَوَاظِرِ بَيْنَ عَمَلِهَا
كَارِسَالِكٍ** تمام گردد
انشاء الله تعالی حضرت
مخدوم العالم غوث بنی آدم
شیخ حسام الحق بانکپوری
که خلیفه اجل و جانشین
منصب قطبیت حضرت مخدوم
شیخ نور الحق بنگالی قدس
سره العزیز اندر مکتوبات
شریفه تحریر فرموده که
طالب راسته کرامت اول
حساب با خود باید کرد که
غیر مشروع و بهوای نفس
قوی و فعلی در وجود
نیاید **حَاسِبُونَ قَبْلَ
أَنْ تَحْسَبُوا** یعنی حساب
از خود بستانید پیش از
آنکه از شما حساب گرفته
شود در آخرت طریق حساب
آنست که از وقت با بداد
تا وقت خفتن هر چه
بگوید و بکند یا واره و
خواه بر کاغذ ثبت کند هر
چه غیر مشروع و بهوای
نفس باشد از خود دور
دارد چون بیند که چهل
روز بدین استقامت گرفت
شکر حق تعالی بجا آورد
دوم در کار دین کوشش
و زیادت کند از صوم و
صلوة نفل و تلاوت قرآن
و ذکر زبان و دل چند
آنکه طاقت بشری و فاکند
باید که چهل روز بدین
استقامت گیرد شکر حق
بجا آورد **مَنْ اسْتَوَى**

يَوْمَا فِي الدِّينِ فَهُوَ مَعْبُودٌ پس هر روز قصد زیادتی عبادت کند که نزد مشایخ کلام و در روز
برابر گذشتن نقصان است سوم تخلیه باطن بنفی خواطر غیر حق اگر چه حسنه باشند و اثبات ذکر صوری
و معنوی بدوام مراقبه چهل روز بدین ملازمت گیرد تا شایسته گردد و در زمره طالبان جای گیرد که
کسب طالب تا اینجا است بیشتر همه فضل است **أَنَّ اللَّهَ لَا يُضَيِّعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ**

پاک شود راه خداوند گیرد اگر چه پلیدم ز من این بند گیرد

حضرت قطب الاقطاب قدوة العارفين جناب شاه پیر محمد سلوئی قدس سره افرین
در مکتوب شریف رقم فرموده که برای وصول بخدا طرق کثیر اند و افضل الطرق **مُوتُوا قَبْلَ**
أَنْ تَمُوتُوا است که جامع الطرق است باید که درین کلام بلاغت نظام هدایت التیام
تامل نماید تا وصول بخدا زود و نماید **مُوتُوا قَبْلَ أَنْ تَمُوتُوا** یعنی بمیرید بقصد و اراده
خود یا چنانکه خواهید مرد بمرگ مقدر که ضرورت مفراز آن غیر ممکن است و این کلام شریف
مصدروه اصل اول توبه و آن رجوع بجانب خداست عزوجل باراده خود قبل
مرگ زیرا که بعد مرگ رجوع بخدا ضرورت بغیر اراده **إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاغِبُونَ**
وَإِنِّي رَاغِبٌ إِلَىٰ رَبِّكَ وال است برین معنی اصل ثانی زهد است و آن عبارت است از
برآمدن از حب دنیا و شهوات متاع دنیا و حب مال و جاه چنانکه بموت برآمدن ازینها
ضرورت است بغیر اراده اصل ثالث توکل است و آن برآمدن است از حول و قوت خود
و تفویض امور بر خالق کار ساز **لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ** غدای متوکلان است **أَفِئْتُهُ**
أَمْرِي إِلَى اللَّهِ این مکیه خوب کیشان است **ع** خدا خود میرسانست **أَبِ اب تَوَكَّلْ**
اصل رابع قناعت است و آن عبارت است از ترک خواهش و شهوات چنانکه بموت شکر
می شوند اصل خامس عزلت است و آن ترک مخالفت بخلق است چنانکه بموت اصل سادس
ملازمت الذکر و آن خروج است از ماسوی الله چنانکه بموت خواهد شد قال شد عزوجل

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد
والآله الطيبين الطاهرين
الذين هم خلائقنا وفاننا
والله اعلم بالصواب

وَإِذَا كُنْتَ فِي سَبْتِكَ إِذَا نَسِيتَ أَي نَسِيتَ غَيْرَ أَنَّ صِلَ سَبَّاحٍ تَوَجَّهَ إِلَى اللَّهِ بِالنَّكِيَّةِ وَأَنَّ مَرَادَ تَرَكَ هَرَّ جَيْزٍ كَمَا جَوَّازٌ لِسُؤْمِي غَيْرَ خَدَا كَمَا هُوَ بِالْمَوْتِ لَيْسَ نَبَاشِدُ مَطْلُوبٍ وَمَقْصُودٌ وَجُوبٌ
 سَوَاءٌ خَدَا عَزُوبٌ لَمْ يَجْعَلِ اللَّهُ وَلَا مَقْصُودًا لِلَّهِ وَلَا مَطْلُوبًا
 إِلَّا اللَّهُ وَلَا تَحْبُوبًا إِلَّا اللَّهُ وَلَا مَوْجُودًا إِلَّا اللَّهُ أَهْلُ شَأْنٍ صَبْرٌ وَأَنَّ خَرُوبٌ
 أَرْخَطُوا نَفْسَ كَمَا هُوَ بِالْمَوْتِ جَنَابُ شَاهِ بِرِ مَحْمُودِ سَلُونِي قَدْسُ اللَّهِ سِرَّهُ الْعَزِيزُ وَرُكُوتُ شَرِيفِ
 وَرَيْنَ مَقَامِ نَكْتَهُ شَكْرٌ أَفَادَهُ فَرَمُودَهُ أَنْدُوسَتُ بَرَجَانِ سَخْنُ فَمَعْنَى شَنْسَانِ نَبَادَهُ
 عِبَارَتُهُ نَسِيتَ إِنْ عَلِمْتَ أَنَّ الشَّيْءَ نَسِيتَ تُصَدِّقُ الْمَلِكُ لَكَ عَيْدٌ أَوَ الشَّيْءُ يُصَدِّقُ
 الْعَيْدُ مَلِكًا كَأَنَّ تَرَى فِي قِصَّةِ يُعَاسِفُ وَرُيُخَا يَعْنِي شَهَوَاتِ سُلْطَانِ رَابِنْدَهُ
 مَيْكُودَانُ وَصَبْرٌ بِنْدَهُ رَأْسُ سُلْطَانِ چنانکه از قصه یوسف و زلیخا ظاهر است آری چه خوش ارشاد
 فرموده اصل تاسع مراقبه است و آن خروج از خود است که با هوای الموت اصل عاشق رهاست
 و آن ترک رضای خود است و دخول در تحت رضای باری تعالی چنانکه بهوت لامحالہ نسبت
 این اصول سلوک اند که حرمان و عدم وصول از صنایع کردن همین اصول می باشد چنانکه
 حضرت مخدوم الملک شاه حسام الحق مانگیر ری رضی اللہ عنہ در مکتوبات شریفه بچند
 مقامات تحریر فرمود و آنصاحب حرَمُ الْوُصُولِ بِتَضْيِيعِ الْأَصُولِ یعنی جز این نیست که
 محروم شدند از وصول بخدا بسبب صنایع کردن اصول بدانکه وصول بجناب الهی بدو طریق
 است یکی بطریق فضل که حق تعالی به فقیری کامل رساند و آن کامل کامل بیک
 نظر و بیک کلمه کار او تمام کند و حجاب از پیش او بردارد و از خواب غفلت بیدار ساخته
 بی هیچ ریاضت و شدت مجاہدت جمال معشوق حقیقی بدو نماید و او را از خودی رها

ادریه بوجوب غیر العباد و غیر العباد و غیر العباد
 بادشاہوں کو غلام اور ہر ہمتا نہیں
 غلاموں کو بادشاہ کیا نہیں دیکھتا فقیر
 غلاموں کو بادشاہ کیا نہیں دیکھتا فقیر
 غلاموں کو بادشاہ کیا نہیں دیکھتا فقیر
 غلاموں کو بادشاہ کیا نہیں دیکھتا فقیر
 غلاموں کو بادشاہ کیا نہیں دیکھتا فقیر
 غلاموں کو بادشاہ کیا نہیں دیکھتا فقیر
 غلاموں کو بادشاہ کیا نہیں دیکھتا فقیر
 غلاموں کو بادشاہ کیا نہیں دیکھتا فقیر
 غلاموں کو بادشاہ کیا نہیں دیکھتا فقیر

اختیار کرد و بمنزل مقصود رسید فقد فأننا عظيماً و اگر در طلب برود
 فقد وقع أجره على الله هر حال طلب نکرار و کران الله لا يضيق أجر
 المحسنين و يوجب الصالحين والمستوفين خلاصه المرام آنکه طالب را باید که اوقات
 شب روزی خود را مهذب سازد و با واد و نوافل و از کار قلبی و لسانی و مراقبات اکنون
 چند نوافل و اورد و طریقه ذکر و مراقبه که زیر آن خود سنده آن دارم و از مؤنس الفقرا
 مالیف شریف حضرت مخدوم شیخ نور الحق قطب عالم بنگالی رحمة الله علیه خلاصه الاورد
 مولف حضرت مخدوم العالم شیخ حسام الحق مانکپوری رحمة الله علیه و فوائد کریمیة بلفظ حضرت
 قطب المشایخ شاه پیر محمد سلونی رحمة الله علیه بطریق اختصار انتخاب کرده می نگارم
 طریقه نماز تجمید چنانکه در خلاصه الاورد مرقوم است انبست که چون از خواب بیدار شود این
 تسبیح گوید لا اله الا الله وحده لا شریک له له الملك وله الحمد وهو على
 كل شیء قدير الحمد لله وسبحان الله والله اكبر ولا حول ولا قوة الا بالله
 یا زکوید اللهم اغفر لی بدانکه نماز تجمید و از ده رکعت است بیشن سلام و اگر دوازده
 رکعت نتواند گزارد هر چهار رکعت بدو سلام مداومت نماید چون خواهد که شروع کند
 نخست یکبار بگوید الله اکبر کبیراً و الحمد لله کثیراً و سبحان الله بکرة و اصبلاً
 بعده ده مرتبه کلمه تجمید بگوید و یکبار بگوید الله اکبر و الملك و الملكوت و الکبریاء
 و الجبروت و العظمة و الجلال و القدمة و الكمال چونکه در خلاصه الاورد ادا می
 قبل از شروع کردن نماز تجمید بسیار مرقوم اند لهذا بنظر اختصار آن را گذارشته ترکیب نماز تجمید
 می نگارم باید که دو رکعت بگذارد و در رکعت اولی بعد فاتحه آیه الکرسی تا آخر و در رکعت
 امن الرسول تا آخر سوره و بعد هر دو گانه و ده بار استغفار رود و بارورد بخواند بده این دعا

نماز تجمید

عَنْ اَمْرِ قَوْمِهِ
 وَالرَّسُولِ
 وَالْجَبْرُوتِ
 وَالْعِزَّةِ
 وَالْقُدْرَةِ
 وَالْكَمَالِ
 وَالْقُدْرَةِ
 وَالْقُدْرَةِ
 وَالْقُدْرَةِ
 وَالْقُدْرَةِ

بِاسْمِهِ خَوَانِدُ اللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِيْ وَهَبْ لِيْ مُلْكًا مَّجْتَبًا وَمَعْرِفَتِكَ وَمَمْلُوكِيْ
 مُلْكًا عَشَقْتُكَ وَاشْتِيَا قِ لِقَائِكَ الْكَرِيْمِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اللّٰهُمَّ اعْطِنِيْ مُلْكًا
 مُسْتَبِيحًا مَّبَارَكًا اَبَدِيًّا بِلَانٍ وَاللّٰهُمَّ اجْعَلْنِيْ مَحْبُوْبًا مَّحَبَّتِكَ وَمُسْتَجُوْبًا
 عَشَقْتُكَ وَمَمْرُوْنًا قُرْبِكَ وَفَحْبُوْنًا لِقَائِكَ اللّٰهُمَّ حَبِيْبِيْ عَاشِقًا وَاَمِيْنِيْ عَاشِقًا
 وَاَحْسَبُنِيْ مَعَ الْعَاشِقِيْنَ يَا مَطْلُوْبَ الْعَاشِقِيْنَ وَصَلَّى اللّٰهُ تَعَالَى عَلٰى خَيْرِ خَلْقِهِ
 مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ وَصَحْبِهِ اَجْمَعِيْنَ بَعْدَهُ دُرُكْتَ اِدَا كُنْدُ وَقَرَأْتَ هَا نِ اِدَا كُنْدُ كَرُوْكَ كَانَهُ اَوَّلُ
 خَوَانِدَهُ بَعْدَ سَلَامِ اسْتِغْفَارِ وُورُوْ وُورُوْ وُورُوْ وُورُوْ وُورُوْ وُورُوْ وُورُوْ وُورُوْ وُورُوْ وُورُوْ
 اِلٰهِيْ بِحَقِّ وَحْدَانِيَّتِكَ وَبِحُرْمَةِ فِرْدَاوِيَّتِكَ وَبِعِزَّةِ صَمَدَانِيَّتِكَ وَبِعَظَمَةِ
 طَهَارَتِكَ وَتَسْبُّحَاتِ نَاتِكَ وَتَنْزُهَاتِ صِفَاتِكَ وَبِجَلَالِ قُدْسِكَ وَبِحَمَالِ اَنْبِيَاكَ
 وَكَمَالِ لُطْفِكَ وَبِنَظَرِكَ اِلَى اَوْلِيَائِكَ وَبِقُرْبِكَ اِلَى اَصْفِيَائِكَ وَبِمَحَبَّتِكَ
 لِطَالِبِيْكَ وَبِشَوْقِكَ اِلَى مُشَاتِقِيْكَ اَنْ تَجْعَلَنِيْ مِنْ اَهْلِ عِنَايَتِكَ وَتُنَوِّرَ
 قَلْبِيْ بِنُوْرِ هِدَايَتِكَ وَجَمَالِ مُشَاهَدَتِكَ وَتُحَرِّقَ قَلْبِيْ بِنَارِ شَوْقِكَ وَ
 اَشْتِيَا قِ لِقَائِكَ وَتَجْعَلَ مَعْدِيْنَ اَسْرَارِكَ وَاَكْوَارِكَ يَا اَمَلِ الْمُتَشَاتِقِيْنَ
 وَصَلَّى اللّٰهُ تَعَالَى عَلٰى خَيْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ وَصَحْبِهِ اَجْمَعِيْنَ بَعْدَهُ دُرُكْتَ
 وَاَكْرَمُ بَكَرَاتِ هَا نِ سِتْ كَرُوْ وُورُوْ وُورُوْ وُورُوْ وُورُوْ وُورُوْ وُورُوْ وُورُوْ وُورُوْ
 وُورُوْ وُورُوْ وُورُوْ وُورُوْ وُورُوْ وُورُوْ وُورُوْ وُورُوْ وُورُوْ وُورُوْ وُورُوْ وُورُوْ
 اِلٰهِيْ بِحَقِّ وَحْدَانِيَّتِكَ وَبِحُرْمَةِ فِرْدَاوِيَّتِكَ وَبِعِزَّةِ صَمَدَانِيَّتِكَ وَبِعَظَمَةِ
 طَهَارَتِكَ وَتَسْبُّحَاتِ نَاتِكَ وَتَنْزُهَاتِ صِفَاتِكَ وَبِجَلَالِ قُدْسِكَ وَبِحَمَالِ اَنْبِيَاكَ
 وَكَمَالِ لُطْفِكَ وَبِنَظَرِكَ اِلَى اَوْلِيَائِكَ وَبِقُرْبِكَ اِلَى اَصْفِيَائِكَ وَبِمَحَبَّتِكَ
 لِطَالِبِيْكَ وَبِشَوْقِكَ اِلَى مُشَاتِقِيْكَ اَنْ تَجْعَلَنِيْ مِنْ اَهْلِ عِنَايَتِكَ وَتُنَوِّرَ
 قَلْبِيْ بِنُوْرِ هِدَايَتِكَ وَجَمَالِ مُشَاهَدَتِكَ وَتُحَرِّقَ قَلْبِيْ بِنَارِ شَوْقِكَ وَ
 اَشْتِيَا قِ لِقَائِكَ وَتَجْعَلَ مَعْدِيْنَ اَسْرَارِكَ وَاَكْوَارِكَ يَا اَمَلِ الْمُتَشَاتِقِيْنَ
 وَصَلَّى اللّٰهُ تَعَالَى عَلٰى خَيْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ وَصَحْبِهِ اَجْمَعِيْنَ بَعْدَهُ دُرُكْتَ
 وَاَكْرَمُ بَكَرَاتِ هَا نِ سِتْ كَرُوْ وُورُوْ وُورُوْ وُورُوْ وُورُوْ وُورُوْ وُورُوْ وُورُوْ وُورُوْ
 وُورُوْ وُورُوْ وُورُوْ وُورُوْ وُورُوْ وُورُوْ وُورُوْ وُورُوْ وُورُوْ وُورُوْ وُورُوْ

اللَّهُمَّ قَرِّبْنِي إِلَى مَرْضَاتِكَ وَجَنِّبْنِي عَن سَخَطِكَ وَنِقْمَاتِكَ وَوَقِّفْنِي بِقَرَابَةِ
 آيَاتِكَ اللَّهُمَّ حَبِّبْ إِلَيَّ الْإِحْسَانَ وَكَرِّهْ إِلَيَّ الْعِصْيَانَ وَحَرِّمْ عَلَيَّ السُّخْطَ وَ
 النِّيرَانَ بِعِصْمَتِكَ يَا عِصْمَةَ الْخَلَائِفِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ
 بعد و دو رکعت دیگر بگذارد و قرائت همان است که در دو رکعت اول خوانده بعد سلام استغفار
 و در دو رکعت دیگر و این دعا با تسمیه بخواند الهي نفسي حجابي و حياتي حجابي و ذنوبي
 حجابي و قلبي حجابي و عقلي حجابي و قولي حجابي و فِعْلي حجابي و سمعي حجابي
 و بصري حجابي و الدنيا حجابي و العقبى حجابي فارغ الحجاب يا صاحب
 الحجاب اللهم اجعل لي الى مَرْضَاتِكَ رِيلًا وَلَا تَجْعَلْ عَلَيَّ لِلشَّيْطَانِ سَبِيلًا
 وَاجْعَلْ الْجَنَّةَ لِي مَنزِلًا وَمَقِيلًا يَا قَاضِي حَوَائِجِ الصَّالِحِينَ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي
 مِنَ الْمُتَوَكِّلِينَ عَلَيْكَ وَمِنَ الْفَائِزِينَ لَدَيْكَ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ إِلَيْكَ يَا حَسَنًا
 يَا غَايَةَ الطَّالِبِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ بعد و دو رکعت
 دیگر بگذارد و قرائت همان است که در دو رکعت اول خوانده بود بعد سلام استغفار
 و در دو رکعت دیگر و این دعا با تسمیه بخواند استغفر الله عما مضى من ذنوبي و ما
 اذكره و ما نسيته و هو مكتوب على حوائف الكرام و الكاربتين يعلمان كما
 افعل و ما كسبت يدي و استغفر الله من موبقات الذنوب و مقطعاتها
 و من الزلات و ما كسبت يداي و أرو من به و أتق كل عليه و أسبغ كثر
 و استغفر الله من جميع ما كره الله من القول و الفعل و العمل يا غفور
 أسألك أن تصلي على محمد و آله و أن تعفوا عني و تغفر ذنوبي و استجب
 دعائي يا سيدي و مولاي و يا رجا المومنين و لا تحيب دعائي
 و يا غوث المستغيثين اغثني و يا حبيب التائبين تب علي إنك أنت
 التواب الرحيم اللهم افتح علي ابواب الجنان و اغلق علي ابواب

Marfat.com

الْمِيمَانَ وَوَقَفْتَنِي بَيْتَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا قَدِيرُ يَا مُجِيبُ دَعْوَاتِ الْمُؤْمِنِينَ
 قَدَّرْتَ لَنَا مِنْ خَيْرٍ وَأَمَرْتَنَا بِالذُّعَاءِ وَضَمَنْتَ لِإِجَابَةِ دَعْوَانَا
 وَنَحْنُ عِبَادُكَ وَبِحَسَنِ عِبَادَتِكَ وَبِمَا يَسْأَلُ الْعِبَادُ مِنْكَ وَبِقُرْبِ الْبَيْتِ كَرَمًا
 وَجُودًا أَوْسَرَ بُوَيْبِيَّةَ وَوَعْدَانِيَّةَ يَا مَوْجِبَةَ شُكَايِ السَّائِلِينَ يَا مَنْتَهَى حَاجَتِ
 الرَّغْبِيِّينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى خَيْرِ خَلْقٍ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ بَعْدَهُ دُرُوسٌ وَكُرُوكٌ بِكَلِمَاتٍ

وقرارت همان است که در دو گانه اول خوانده بود بعد سلام درود و استغفار بخواند
 و این دعا با تسمیه بخواند اللَّهُمَّ لَكَ الْمَجْدُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَلَقْتَنِي وَلَمْ أَلِكْ شَيْئًا
 وَمَا زَقَّسْتَنِي وَلَمْ أَمْلِكْ شَيْئًا وَعَلَّمْتَنِي وَلَمْ أَعْلَمْ شَيْئًا رَبِّ ظَلَمْتُ نَفْسِي وَأَرْتَكِبُ
 الْمَعَاصِيَ وَأَنَا مُقِرٌّ بِذُنُوبِي إِنْ عَمَّوَسْتَنِي فَلَا يَنْقُصُ فِي مَمْلُوكِ شَيْءٌ وَإِنْ عَذَّبْتَنِي
 فَلَا يَزِيدُنِي سُلْطَانِكَ شَيْءٌ يُجَدُّ مِنْ عَذَابِ غَيْرِي وَلَا أَجِدُ مَنْ يَرْجِي عَيْبُكَ
 فَبِعِزَّتِكَ وَجَلَالِكَ أَنْ تَغْفِرَ لِي وَتُبَّ عَلَيَّ إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ اللَّهُمَّ اجْعَلْ
 فِرَاقِي شُغْلًا وَنِسْيَانِي ذِكْرًا وَسُكُوتِي فِكْرًا وَنُطْقِي حِكْمَةً وَحُرْكَتِي خِدْمَةً وَحَلْوِي
 جَمًّا وَجَمْعِي وَحَدَّةً وَخَلْوِي جَلْوَةً وَحَلْوِي خَلْوَةً وَأُنْسِي وَخَشَّةً وَوَحْشَتِي
 أُنْسًا وَصَحْوِي سُكْرًا وَسُكْرِي صَحْوًا وَجُوعِي شَبَعًا وَشَبَعِي جُوعًا وَنَوْمِي يَقْظَةً
 وَيقْظَتِي نَوْمًا وَقَلْبِي سَلِيمًا وَالرَّبِّي مُبْتَلَبًا وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
 أَجْمَعِينَ بَسْمِ السُّجُودِ وَبِسْمِ السُّجُودِ وَبِسْمِ السُّجُودِ وَبِسْمِ السُّجُودِ وَبِسْمِ السُّجُودِ
 وَنَفْسِي مَغْيُوبٌ وَسُقُوتِي عَالِبٌ وَطَاعَتِي قَلِيلٌ وَمَعْصِيَتِي كَثِيرَةٌ وَنِسْيَانِي
 مُقِرٌّ بِالذُّنُوبِ فَكَيْفَ جِئْتَنِي يَا سَيِّدَ الْعِيَا بٍ يَا غَفَّارَ الذُّنُوبِ اللَّهُمَّ
 لَا تَجْعَلْنِي بِالْإِحْسَانِ مُسْتَدْرَجِينَ وَلَا بِالسُّقْمِ مَغْرُورِينَ وَلَا بِالْقَوْلِ
 مَفْتُونِينَ اللَّهُمَّ إِنَّا نَحْبُكَ طَاعَتِكَ وَإِنْ قَصَرْنَا مَا وَنَكَرَهُ مَعْصِيَتِكَ وَإِنْ
 أَرْتَكِبْنَا مَا اللَّهُمَّ تَفَضَّلْ عَلَيْنَا بِالْجَنَّةِ وَلَنْ لَمْ نَسْأَلْهَا وَأَعِدْ نَا

مِنَ النَّارِ وَإِنْ اسْتَوْجِبْنَا هَا لِلَّهِمْ اقْدِفْ فِي قَلْبِي رَجَائِكَ وَأَقْطَعْ رَجَائِي
 عَنْ سِوَاكَ حَتَّى لَا أَرْجُو أَحَدًا خَيْرًا لِي مِنْكَ يَا رَبِّهِ ضَاقَتْ الْمَذَاهِبُ إِلَّا بِكَ
 وَخَابَتْ الْأُمَمُ إِلَّا بِكَ وَبَطَلَ التَّوَكُّلُ إِلَّا عَلَيْكَ وَأَنْقَطَعَ الرَّجَاءُ إِلَّا
 عِنْدَكَ لَا مَلْجَأَ وَلَا مَنجَاوًا مَقْرًا إِلَّا بِكَ سَخَّصْتُ بِالْمَلِكِ الَّذِي مَلَكَ الْمُلُوكُ
 وَالْمَلَكُوتُ وَاعْتَصَمْتُ بِالصِّدِّيقِ الَّذِي لَهُ الْعِزَّةُ وَالْحَبْرُوتُ وَتَوَكَّلْتُ
 عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ يَا عَوْثَانَهُ يَا عَوْثَانَهُ وَأَخِثْتُ بِرَحْمَتِكَ
 يَا عَوْثَانَهُ الْمُؤْمِنِينَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا قَرِيبَ يَا مُجِيبَ يَا سَمِيعَ الدُّعَاءِ
 يَا لَطِيفًا لِمَنْ يَشَاءُ حَسْبُنَا اللَّهُ وَكَفَى اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ ذَهَابِ الدُّوَلِ
 وَتَغْيِيرِ النِّعْمَةِ وَتَحْوِيلِ الْعَاقِبَةِ وَغَلْبَةِ الشَّقَاوَةِ عَلَى السَّعَادَةِ وَمِنْ ضَيْقِ
 الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ اللَّهُمَّ اجْعَلْ آخِرَ عُمْرِنَا بِالسَّعَادَةِ
 وَاجْعَلْ آخِرَ كَلِمَاتِنَا بِالشَّرَادَةِ وَأَنْزِلْنَا مَنَزِلَ الشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسَنَ
 أَوْلِيكَ رَفِيقًا وَارْزُقْنَا سَعَادَةَ الدَّارَيْنِ اللَّهُمَّ ارْزُقْنَا الْعُونَ عَلَى الطَّاعَةِ
 وَالْعِصْمَةَ مِنَ الْعَصِيَةِ وَأَفْرَاحَ الصَّبْرِ فِي الْخِدْمَةِ وَأَبْزَاعَ الشُّكْرِ فِي النِّعْمَةِ
 وَأَسْأَلُكَ حُسْنَ الْمَعْرِفَةِ وَأَسْأَلُكَ حُسْنَ الْخَاتِمَةِ وَأَسْأَلُكَ الْمَعْبَةَ وَحُسْنَ
 التَّوَكُّلِ عَلَيْكَ وَأَسْأَلُكَ الرِّضَى وَحُسْنَ التَّقَرُّبِ وَأَسْأَلُكَ اللِّقَاءَ وَحُسْنَ التَّنْقِيبِ
 إِلَيْكَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى خَيْرِ خَلْقٍ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَلِّهِمْ أَجْمَعِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ
 الرَّاحِمِينَ پس سر بر آرد و این مناجات بخواند یا و شاها بنظر رضا و رحمت بانگر خداوند
 ظاهر شود باطنی خود جمع در و تفرقه و پشیمانی و سرگردانی اندازد و از راه همه
 مسلمانان دور و در و عفو و عافیت و اقرین وقت ما کن رعایت و عنایت را سائق و قائم
 ما گردان ما را بدست تفرقه ما بازده ما را با گذار ما را بسا گما را از شر ما نگهدار کارهای ما
 و همه مسلمانان را در عافیت و در رضای خویش با صلاح آر کرده و راه گذار و آینه در نگهدار

هر چه به بنده بخشی دینی بخش بارضای خود قرینی بخش بار بقر خورش مخلدول کن مارا
 بغیر خویش مشغول مکن اگر بهیسی حجتی نداریم و اگر بسوزی طاقتی نداریم از بند خطا
 وزلت و از تو عطا محبت ای قهریم لم نزل وای عزیز بی بدل اللهم اصليحنا و احسننا
 فساد خلق بنا و اصلح فساد افعا لنا و اصلح فساد اقوالنا و اصلح فساد
 اخواننا و اصلح فساد صدورنا و اصلح ولاة امورنا و اصلح ذات بینهنا
 و اصلحنا ایما اصلحت به عبادك الصالحین یا مصليح الصالحین و یا اکرولا کرهین
 اختارنا خیر ربنا تو فنامسلمین و انجقنا بالصالحین و صلی الله تعالی علی خیر
 خلقه محمد و آله و صحبه اجمعین بعد صد بار بگوید یا اسمع السامعین و یا ابصر
 المبصرین و یا ارحم الراحمین بعد ده بار بگوید اللهم انی اعوذ بک من حنیق الدنيا
 و من حنیق یوم القیامة حق تعالی اورا از تنگی دنیا و آخرت نهدارد چون فارغ شود
 باستغفار مشغول گردد تا حق تعالی بیامرزد و خواه بذر مشغول گردد و خواه بتلاوت قرآن
 واضح باد که در نماز تجد اسرار بسیار و فضل بیشتر اند و مایه مشایخ کبارست و بهترست
 از دنیا و آنچه در دنیاست و توفیق این نماز نیابد مگر اهل سعادت و ازین نماز غافل نباید بود

شب هودج سالکان راه است	شب جاذب قربت اگر است
------------------------	----------------------

باید که وقت صبح را غنیمت دانند که آن وقت جابت دعوات است

چه خوش ملکیت ملک صبحگاهی	مران کشور بیایه بهر چه خواهی
--------------------------	------------------------------

چون صبح دم پیش از سنت سه آیه اول سوره النام بخواند الحمد لله الذی خلق
 السموات و الارض و جعل الظلمت و النور ثم الذین کفروا بربهم بعد ان
 هو الذی خلقکم من طین ثم قضی اجل و مسی عیدة ثم انکم
 تمترون و هو الله فی السموات و فی الارض یعلم سرکم و جهرکم و یعلم
 ما تکسبون ط بعد سنت فجر او کند بعد ادا می سنت فجر صد مرتبه بگوید سبحان الله

وَبِحَمْدِهِ بُحَانَ اللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ اسْتَغْفِرُ اللَّهُ سَائِي مِنْ كُلِّ ذَنْبٍ وَ
 اتَّقِبُ إِلَيْهِ بِعَجَلٍ وَيُكَبِّرُ رَأْسَهُ وَيَقُولُ يَا قَتِيْلُ يَا قَتِيْلُ يَا قَتِيْلُ يَا قَتِيْلُ يَا قَتِيْلُ يَا قَتِيْلُ
 يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْأَلُكَ أَنْ تُحْيِي قَلْبِي بِبُيُوتِ مَحْرَمَتِكَ يَا
 اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ بِرَبِّ عَمَدِ أَوَمْتِ نَمَائِدِكَ وَرَأْسِ قَلْبِ أَيْنِ وَعَالِمِ شَرِي تَامِ وَارِوَامِ أَحْمَدِ
 حَنْبَلِ وَخَوَاجِ حَكِيمِ تَرْمِذِي عَلَيْهِمَا الرَّحْمَةُ فَرَمُودَةٌ أَنْدَكُ هَزَارَ بَارِ حَضْرَتِ رَبِّ الْعَزَّةِ رَأْسِ خَوَابِ
 دِيدِمِ وَهَرَبَارِ عَرَضَةِ دَأَشْتَمِ كَمَا أَنْزَلَهُ الْإِيْمَانُ فِي تَرْسَمِ فَرْمَانِ شَدَكُ أَيْنِ وَعَجَابِ جَهْلِ وَيُكَبِّرُ
 وَرَمِيَانِ سُنْتِ وَفَرَضِ فُجْرِي خَوَانِدِهِ بَاشِ بَعْدَهُ فَرِيضَةَ بَجَاعَتِ أَوَاكِنِ كَمَا نَمَازَ بِاجْمَاعَتِ أَزْ
 نَازِ فَرُوبِ سِتِّ وَهَفْتِ دَرَجَةِ أَفْضَلِ سِتِّ وَتَامِ مَكَانِ خُودِ نَمَازِ نَبِيْكَ بَجَاعَتِ كَذَا كَمَا فَضِيْلَتِ
 جَمَاعَتِ أَزْ حَادِيْثِ صَحِيْحَةٍ ثَابِتِ سِتِّ بَائِدِكُ بَعْدَ هَرِ نَمَازِ فَرَضِ آيَةِ الْكُرْسِيِّ يُكَبِّرُ وَدُرُودِ هَرِ
 يَادِ بَاشِدِهِ بَارِ وَسُورَةِ إِخْلَاصِ دَهْ بَارِ وَاسْتِغْفَارِ سَهْ بَارِ وَبِحَمْدِ السُّدُوسِيِّ دَسْ بَارِ
 وَالْحَمْدِ لِسُدُوسِيِّ دَسْ بَارِ وَالسُّدُوسِيِّ وَبِحَمْدِ بَارِ وَيُكَبِّرُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيْكَ
 لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى
 كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ كَمَا خَوَانِدِهِ بَاشِدِ وَبَعْدَ فَرَاغِ نَمَازِ فُجْرِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَيُّ الْمُبِينُ
 صَدْبَارِ وَيَا سَرَّ حَيْمُ صَدْبَارِ وَهَفْتِ دَبَارِ يَأْتِي سَرَّاقُ وَبَائِدِكُ قَبْلَ طُلُوعِ آفَاقِ قَبْلَ غُرُوبِ
 سَبْعَاتِ عَشْرِ خَوَانِدِهِ بَاشِدِكُ أَنْحَضَتْ صَلَوَمَ حَضْرَتِ خُضْرَاءِ بَخَوَانِدِنِ أَنْ نَامُورِ فَرَمُودِ أَزْ اِيْشَانِ
 بِشَاخِ كَرَامِ رَسِيْدِهِ اسْتِ سَبْعَاتِ عَشْرَانِسْتِ سُورَةُ نَامُورِ سُوْرَةُ النَّاسِ سُورَةُ الْفَلَقِ سُورَةُ
 إِخْلَاصِ سُورَةُ كَافِرُونَ آيَةِ الْكُرْسِيِّ هَرِكِيْ هَفْتِ بَارِ بِاتْسِمِيَةِ هَفْتِ بَارِ خَوَانِدِهِ بَاشِدِ بَعْدَ اَزْ اِنِ
 بِسُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ
 الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ بِاتْسِمِيَةِ هَفْتِ بَارِ وَرِوَايِنِ دُرُودِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ
 وَنَبِيِّكَ وَجَبِيْكَ وَرَسُولِكَ النَّبِيِّ الْأَقْبَمِيِّ وَعَلَى آلِهِ وَبَارِكْ وَسَلِّمْ بِاتْسِمِيَةِ
 هَفْتِ بَارِ وَرِوَايِنِ دُعَاؤِ اعْفِرْ لِيْ وَلِعَالِدِيْ وَلِمَنْ تَوَلَّاهُ كَمَا رَأَيْتَنِيْ صَغِيْرًا وَاعْفِرْ

اللَّهُمَّ لِجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ الْإِحْسَانَ
 مِنْهُمْ وَالْأَمَانَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ هفت بار بعد از این دعا هفت بار
 يَا رَبِّ افْعَلْ بِي وَبِهِمْ عَاجِلًا وَاجْتَلًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ مَا أَنْتَ لَهُ أَهْلٌ
 وَلَا تَفْعَلْ بِنَايَا مَعَا لَا نَأْمَأْشَنُ لَهُ أَهْلُ إِنَّكَ جَوَادٌ حَكِيمٌ كَرِيمٌ عَفُورٌ رَءُوفٌ
 سَأَوْفُ رَحِيمٌ بَعْدَهُ شَرٌّ مَرْتَبَةٌ كَوَيْدِ سَابِّ تَعَافَنِي مُسْلِمًا أَوْ كَافِرًا بِالصَّلَاتِ وَالصَّلَاتِ وَتَسَبُّحِ
 اللَّهُمَّ اهْدِنِي بِرُفْقَتِكَ يَا رَافِعُ رُبُوبِيَّتِي وَكِيَارِ يَا تَزِيْرُ يَا جَبَّارُ خَوَانِدُهُ بِأَشَدِّ جَوْنِ أَقْبَابِ
 مقدار یک نیزه خواه دو نیزه بلند شود نماز اشراق او کند جناب مخدوم الملک حضرت شاه
 حسام الحق مانپوری رضی اللہ عنہ در خلاصه الاوراودہ رکعت رقم فرمودہ اند مگر چار رکعت
 ضروریست تا غنہ نکلند اول دو رکعت بگذار و در رکعت اولی آیه الکرسی تا خالدون و در رکعت
 ثانیہ آمن الرسول تا آخر سوره بخواند بعد سلام تسمیہ گوید و درود بخواند سه مرتبہ و این دعا بخواند
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَصْحَبْتُكَ لَا اسْتِطَعْتُ دَفْعَ مَا كَرِهْتُ وَلَا أَمْلِكُ نَفْعَ مَا أَرْتَجِبُ صَبَّحْتُ
 مُرْتَدًّا بِعَمَلِي وَأَحْبَبْتُهُ أَمْرِي بِيَدِ غَيْرِي فَادْفَعْ بِي فَقِيرًا فَقْرَ مَنِّي اللَّهُمَّ لَا تُسْمِئْتِ
 بِي عَدُوِّي وَلَا سُوِّيَّ صَدِيْقِي وَلَا تَجْعَلْ مُصِيبَتِي فِي دِيْنِي وَلَا تَجْعَلِ الدُّنْيَا
 الْكِبْرِيَّيَّ وَلَا مَبْلَغَ عَلَيَّ وَلَا تَسْلُطْ عَلَيَّ مَنْ لَا يَرْحَمُنِي إِنَّكَ عَفُورٌ رَحِيمٌ
 اللَّهُمَّ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الذُّنُوبِ الَّتِي تُزِيلُ بِهَا النِّعَمَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الذُّنُوبِ
 الَّتِي تُوجِبُ بِهَا النِّقَمَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ خَيْرَ
 خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَلِّهِمْ أَجْمَعِينَ بعدہ دو رکعت صلوة استعاذہ بگذار و در رکعت
 اولی بعد الحمد سوره فلق و در رکعت ثانیہ بعد الحمد سوره ناس بخواند بعد سلام تسمیہ گوید و درود
 سه بار بخواند و این دعا بخواند اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ وَيَسِّرْكَ لِأَعْظَمِ وَكَلِمَتِكَ التَّامَّةِ
 مِنَ شَرِّ السَّامَةِ وَالْهَامَةِ وَأَعُوذُ بِكَ وَيَسِّرْكَ لِأَعْظَمِ وَكَلِمَتِكَ التَّامَّةِ مَا يَجْرِي
 بِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ إِنَّ رَبِّي اللهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

Marfat.com

اَللّٰمِ اِنَّكَ سَلَطْتَ عَلٰى عَدُوِّ اَبْصِيْرًا بَعِيُوْنًا يَرَانَا هُوَ وَقَبِيْلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا
 نَرَاهُمْ اَللّٰمُ فَاَيْسُهُ كَمَا اَيْسَتْهُ مِنْ رَحْمَتِكَ وَقَبِيْلُهُ مِمَّا كَمَا قَنَطْنَةُ مِنْ عَفْوِكَ
 وَابْعِدْ بَيْنَنَا وَمَبِيْنَةَ كَمَا اَبْعَدْتَ بَيْنَهُ وَبَيْنَ جَنَّتِكَ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ
 وَحَسْبِيَ اللهُ تَعَالٰى عَلٰى خَيْرٍ خَلَقَهُ مُحَمَّدٌ وَاٰلِهٖ وَصَحْبِهٖ اَجْمَعِيْنَ بِرَحْمَتِكَ
 يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ در حدیث آمده که فرمود پیغمبر صلعم هر که نماز فجر با جماعت گذارد و بر مصلحت
 بنشیند تا آفتاب برآید پس بگذارد نماز اشراق را حرام گرداند خدای عزوجل تن او را
 از آتش دوزخ چون وقت چاشت آید یعنی بیج روز دوازده رکعت ادا کند و اگر نتواند بر چهار
 مداومت کند در رکعت اولی بعد فاتحه و شمس و در ثانیه و اللیل و در ثانی و اللیل و در رابع
 الم نشرح و اگر این سوره خواند پس در هر رکعت آیه الکرسی و سه بار انلاص خواند و باشد
 بعد سلام تسبیح گوید و در دو سه بار خواند و این دعا بخواند اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ شُكْرًا وَلَكَ الْمُنُّ
 فَضْلًا وَاَنْتَ رُبُّنَا حَقًّا وَنَحْنُ عِبِيدُكَ سِرًا وَاَنْتَ لِذٰلِكَ اَهْلُ اللّٰهُمَّ
 يَا مُبِيْرًا كُلِّ عَسِيْرٍ وَاَجَابُوكُلَّ كَسِيْرٍ وَاَيُّ مَوْئِسٍ كُلِّ وَحِيْدٍ وَاَيُّ صَاحِبِ
 كُلِّ غَرِيْبٍ يَتِيْرٌ عَلَيْنَا كُلِّ عَسِيْرٍ فَاِنْ تَسِيْرُ الْعَسِيْرِ عَلَيْكَ يَسِيْرٌ وَاَنْتَ
 عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ پس هر سجده نمود گفت بار بگويد اَللّٰهُمَّ اَغْنِنِيْ بِجَلَالِكَ عَنْ
 كِرَامِكَ وَبِطَاعَتِكَ عَنْ مَعْصِيَتِكَ وَبِفَضْلِكَ عَنِ سِوَاكَ وِسْفَتِ بَارِيَا وَهَابِ
 و هر سجده بگوید حق تعالی از خلق او را بی نیاز گرداند پس سر از سجده بردارد و صد بار بگوید
 اَللّٰهُمَّ اَغْفِرْ لِيْ وَاَرْحَمْنِيْ وَتُبْ عَلَيَّ اِنَّكَ اَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ فرمود پیغمبر صلعم که
 سه چیز باشد چیز جمع نشود اول گناه با توبه یعنی چون توبه بوضوح کرد گناه محو میسر گردد
 و باقی نمی ماند دوم توانگری با زنا سوّم در روشی و محتاجی با نماز چاشت خواجّه ابوالقاسم
 حکیم ترمذی علیه الرحمه فرمود که پنج چیز در پنج چیز یافتیم اول صحت تن در صوم و دوم غفلت
 در بسیار خوردن سوم علم و حکمت در شکم تهی داشتن چهارم رضای خدا در مخالفت هوا

پنجم رکعت در روزی در نماز چاشت اتمی مافی خلاصه الاکابر بقدر الفرض رکعت
 در خیرست که حضرت رسالت پناه علیه و علی آله الصلوٰۃ والسلام شیطان لعین را پرسید
 که کدام عمل نزدیک تو دشمن است گفت نماز چاشت و روزه ایام بیض کذافی خلاصه
 الاوریا و جناب محذوم الملک قطب لعالم حضرت مخدوم شاه حسام الحق بانکپوری
 رضی اللہ تعالیٰ عنہ در خلاصه الاوریا و نوافل بسیار مثل فی الزوال و دیگر نوافل نوشته اند
 چونکہ بنامی این رسالہ بر اختصار بناوہ ام لہذا نوافل ضروریہ بالاختصار می نگارم چون
 وقت ظهر و آید نماز ظهر باجماعت ادا کن بعدہ تلاوت قرآن مجید و لائل الخیرات کند
 چون وقت عصر و آید نماز عصر باجماعت ادا کند و سبعت عشر بخواند و باستغفار
 مشغول ماند و دعای حزب البحر اگر یاد داشته باشد و از کسی مجاز باشد بخواند چون وقت
 مغرب و آید نماز مغرب باجماعت گذارد و نماز اوابین و حفظ ایمان و صلوة العصر
 گذارد و نماز اوابین این ست شش رکعت بر سہ سلام گذارد و در ہر رکعت بعد الحمد
 اخلاص سہ بار بعد فراغ سر بسجده نہد و این دعا بخواند اللہم اِنِّیْ تَقَابُکَ
 تَقَابُکَ بِهَا فَحَبَّبْتکَ یَا مُحِبِّ التَّقَابِیْنَ اللہم اِخْصِصْ لِی بِحَبِیْبِکَ
 نماز حفظ ایمان این ست دو رکعت بگذار و در رکعت اولی بعد فاتحہ اخلاص ہفت
 بار و سورۃ الفلق یکبار و در رکعت ثانیہ بعد فاتحہ اخلاص ہفت بار و سورۃ الناس
 یکبار و بعد نماز سر بسجده نہاد و وہ بار گوید یا اِحْسٰی یَا قَیُّوْمُ بِرَحْمَتِکَ اسْتَفِیْتُ
 تَبَتُّنِیْ عَلٰی الْاَیْمَانِ و در رکعت نماز عصمت باین طور بگذار و کہ در ہر دو رکعت
 بعد فاتحہ آید و اُفِّیْ حُنَّ امْرِئِیْ اِلٰی اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ بَصِیْرٌ بِالْعِبَادِ وہہ بار بخواند وقت
 عشا نماز باجماعت ادا کند و بعد دو رکعت سنت و قبل از وتر چار رکعت نماز تہ النفس یک
 سلام بگذار و در رکعت اولی بعد فاتحہ آیت الکرسی سہ بار و در رکعت ثانیہ بعد فاتحہ اخلاص
 و معوذتین ہر یکی یک یکبار و در رکعت ثالثہ آیت الکرسی سہ بار و در رابعہ سورۃ اخلاص

و معوذتین ہر یکی ایک بار بعد سلام سر بسجود بند و چہار مرتبہ این دعا بخواند سبحان
 القدیم الذی کمینزل سبحان العظیم الذی لا یجھل سبحان الجواد الذی
 لا یجھل سبحان الخلیم الذی لا یجھل و بست و یکبار یا سرحدیم گوید بعد ہر از سجده
 بردارد بعد وتر سورہ الملک بخواند اگر سورہ نہیں یا و باشد آن را نیز بخواند و واضح باد
 کہ بحال اختصار این قدر ادعیہ و نوافل از خلاصہ الاوراد نقل کردہ ام عمل قلیل اگر ہمیشہ
 بتوقع آید بہتر است از ان کثیر کہ گاہی کند و گاہی نہ کند **أَحَبُّ الْأَعْمَالِ إِلَى اللَّهِ أَدْوَمُهَا**
وَأَنْ خَلَعَ الْكُتُونَ چند طریقہ از کار کہ بسند مشایخ کبار باین فقیر رسیدہ می نگارم بدان
 آن شد **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ تَعَالَى فِي الدَّارِ الْأُولَى** کہ افضل الذکر **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ** و مفصل در دعاء
الْحَمْدُ لِلَّهِ حدیث صحیح است فضائل ذکر از قرآن مجید و فرقان حمید ثابت است و
 احادیث کثیرہ در فضائل ذکر وارد شدہ اند مشایخ کرام و پیران عظام طریق ذکر بانواع
 مقرر فرمودہ اند و آداب و اوضاع آن و طریق طلبہ و شد و مد مفصلاً بیان فرمودہ اند
 طالب را باید کہ بطریق کہ از مرشد ما مور گرد و بجا آورده بوالہوسی نکند در طریقہ چشتیہ
 سفیدیہ اولاً ذکر بجز می کنند طریقش نیست کہ اولاً چہار از نوشتہ برگ کیماس را کہ زیر زانوی
 چپت از ترا گذشتہ باشد **و اگر چہ** کہ برابر نوشتہ شود **و در وقت** بخواند بعد از آیت **كُومِ**
فَإِنْ تَوَلَّوْا فَعَلَّ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ
 بعد از کلمہ **طِبِّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ** گوید سوم کرت خواہ وہم مرتبہ خواہ صدم دفعہ **حَسْبِيَ اللَّهُ**
 گوید یا دوزان نوشتہ چنانکہ در نماز و در گرفتن برگ کیماس و وفائدہ است یکی نفی خطرات
 بوم حرارت قلب و این ہر دو مطلوب است و سرانداختہ از ناف خواہ از قلب کہ زیر پستان
 چپ واقع است **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ** بخورد و نفی با سوی اشکر کند کہ نیست هیچ معبودی و متوسط

۱۱ بہترین اعمال نزدیک خدا کے وہ ہر جو ہمیشہ ہو اگر چہ کم ہو ۱۲

۱۲ راہ دکھا کے تجکو اسد و نون جان کی ۱۲

Marfat.com

اراده خواص کند یعنی نیست بیج مقصودی و منتی اراده اخصال خواص کند که نیست بیج
 موجودی حتی که خود را نفی کند و تا کف راست رساند که آن اشارت میکند که غیر حق از اول
 کشیدم و پس شربت می اندازم و باز دم جدید گرفته ضرب **لا اله الا الله** بقوت تمام بر روی
 زنده تا سنگ عنوی شکسته گردد و وقت اثبات مطلوب را با خود داند بلکه یافت تصور کند
 بلکه یقین کند که همون اثبات میکند و خود را از میان بکشد باید که صورت مرشد را بجا سے
 استاذ پیش خود تصور کرده ذکر کند **الرَفِيقُ ثُمَّ الطَّرِيقُ** در حق ایشان است و برای نفی
 خواطر اثر سے تمام دارد بلکه سلطان الموحدين برهان العاشقين شیخ جلال الحق و الشریع
 والدین مخدوم مولانا قاضی خان یوسف ناصحی قدس الله سره الشریف میفرماید که صورت
 استاذ طریقت که ظاهر او دیده می شود مشاهده حق است در پرده آب و گل و آما در خلوت
 که نمودار شود مشاهده حق است بی پرده آب و گل که **ان الله خلق آدم علی**
صلواته **و من تأزنی فقد ساء ای الحق** در حق او دست است

گر نشان ذات خواهی صورت انسان بین | اذات حق را آشکارا اندر و خندان بین

کذا فی رساله الامتباہ فی سلاسل اولیاء اللہ للشیخ المحدث الشاہ ولی اللہ الدہلوی علیہ
 رحمۃ اللہ الولی مخفی مباد که ذات باری تعالی شانہ از طول و اتقاد و جسم و صورت بریست
 تعالی شانہ عن ذلک **علو کبریا** مراد مشایخ رحم اللہ انین کلام است که بتدی
 از مشغول بودن بصورت پیر چاره نیست زیرا که او تعالی شانہ را ویدن درین عالم
 ممکن نیست و صورت انسان کامل منظر کمالات حق است چنانکه گفته اند

منظر تمام غیر انسان نیست | که هر کون را مسح کرد

لا انسان سیرائی و صفتی کلام قدسی است هر صاحب دولتی و سواد تمندی که با ایشان

صفت پیر کیست
 پدید بر آسمان
 از سلسله انسان
 آسمان او کی اول
 آسمان حق
 قلاب بین پس و پیش
 آدم کو با بی صورت بد
 رفیق او قبل را
 صفت پیر کیست

متوجه شود و متابعت ایشان قوالاً و فعلاً و حالاً کند نور جمال ایشان در مرآت دل سے
 بتابد و بواسطہ صفا سے وجہ ایشان خور عین ایشان یا بدلا جرم فیضی و عطا یکہ ایشان
 میرسد با نیز رسد و وقتی و حالی کہ از ایشان ظاہر شود از و نیز ظاہر شود چنانچہ حضرت
 رسالت آب صلی اللہ علیہ وآلہ و اصحابہ وسلم در باب افضل البشر بعد الانبیاء علی التحقیق
 امیر المؤمنین حضرت ابوبکر صدیق رضی اللہ عنہ فرمودند مَا صَحَّكَ اللَّهُ فِي صَدِّقِي شَيْئًا
 إِلَّا وَقَدْ صَبَّبْتُ فِي صَدِّقِي ابْنِ أَبِي قَحَّافَةَ وَوَرَبَّابِ حَضْرَتِ شِيرِخْدَا سَيِّدِ الْاَوْلِيَا
 امیر المؤمنین مولی المسلمین عیوب الدین علی مرتضی علیہ وعلی اولادہ السلام فرمودہ اَنَا قَدْ بَيَّنَّنَا
 الْعِلْمَ وَعَلِيٌّ بَابُهَا بِرِجَالِ اَزْدِ بَدْرٍ اِنْسَانِ كَامِلٍ خَدَا يَادِي اَيُّدٍ ودر علامت اولیاء اللہ
 وارد شدہ کہ اِذَا سَأَلْتَهُمْ وَادَّكَرَ اللّٰهُ حَضْرَتِ شَيْخِ عَبْدِ الرَّزَّاقِ جَهَنَّمَ اَنُوِي رَحْمَتِ اللّٰهِ عَلَيْهِ فَمَرُودٌ
 کہ مشاہدہ صورت شیخ آنچنان بر من غالب بود کہ غیر از وجہ مبارک ایشان هیچ چیز در دیدہ ام
 نمی آید اگر مرد رخت یا بر دیوار بہر جانب کہ نظر میکردم جمال حضرت ایشان مشاہدہ میشد

در ہر چہ نظر کردم غیر از تو نمی بینم غیر از تو کسی باشد حقا کہ محالست این

جناب قدوة العارفين شاه پير محمد سلونی کرمی اذ صنی رحمت اللہ علیہ میفرماید کہ در بدایت
 حال چون نظر بر صورت می گماشتم بہر صورتی و طرفی و مقامی حاضر می یافتم از ان بیتابی
 رو میدادمی گر سختم و در کنجی می افتادم آنجا ہم اگر چشم و امیکردم حاضر می یافتم تا بدین
 حالت رسیدم کہ اگر چشمم بر من زخم حاضر و اگر کتابیم حاضر یافتم و در امواج کرمیہ موقوف
 آنحضرت مرقومست کہ طاب لہی بر دست حق پرست آنحضرت بیعت نمود شغل بر رخ اورا تعلیم
 فرمود ہما وقت آن شغل چنان بر روی منکشف شد کہ چون آنحضرت از آنجا برخاستہ کہ بجانب
 دیگر تشریف برد آن طالب صادق تبصیر صورت شریف ہما نجا نشستہ ماند مردمان گفتند

یاد آسودہ ۱۲
 دروازہ ہین ۱۲
 علی رضی اللہ عنہ ۱۲
 تمیم بن مرثدہ ۱۲
 امیر المؤمنین ۱۲
 حضرت ابوبکر صدیق رضی اللہ عنہ ۱۲
 ابن ابوقحافہ رضی اللہ عنہ ۱۲
 او سید سید ابن ابی قحافہ ۱۲
 کوئی گوید اللہ اللہ ۱۲
 اللہ اللہ ۱۲
 اللہ اللہ ۱۲

کہ حضرت ازینجا بر خاستہ رفتہ است شاہم بر خیزید گفت کجا رفتہ اند اینک پیش من شستہ اند
 سبحان اللہ تعلیم کامل و کمال چہ قدر تاثیر دار و بزرگان کہ از مشرب فنا فی اللہ بہرہ وافی
 میدارند و لغزہ کلا موحی کلا الشیخہ با و از بلند میزنند جام فنا فی الرسول و فنا فی اللہ
 ہم درین منزل نوش میفرمایند قطب العارفین جناب شاہ پیر محمد سلوکی رحمتہ اللہ علیہ
 میفرمود کہ شاہ من کریم من ماہ من کریم من معبود من کریم من مقصود من کریم من
 پیر من کریم من رسول من کریم من الکرام آنکہ مشغولی بصورت پیر دین راہ اصلی
 بزرگ است و وصل است بخدای عزوجل

ہر کس کہ کمال اولیا را نشناخت	وین نعمت خاص بہ ہمارا شناخت
پس شکر نگفت و حب ایشان نگزید	میدان بہ یقین کہ او خدا را شناخت

مولانا جلال لدین تھانیسری رحمۃ اللہ در ارشاد الطالبین میفرماید کہ مرض دل سببست
 یکی حدیث نفس کہ ہمیشہ بقصد و اختیار در دل حدیث میکند خواہ در خلا خواہ در ملا خواہ
 در نماز باشد خواہ در غیر نماز دوم خطرہ و آن بغیر قصد در دل می آید و میرود دستم
 نظر دل کہ بغیرست و آن علم اشیاست پس دل باین امراض ثلاثہ خراب گشتہ و از
 یاد حق تعالی دور افتادہ و خود را بیاد اوہ چون طالب طالب صادق است توفیق
 در یابد و بخدمت مرشد کامل شتابد تا آن کامل آن مرض را بصحت بدل گرداند تا بدان
 صحت دل او بینا و دانای حق گردد و در مشاہدہ حق بود اصل این کار و عمدہ این اسرار
 شغل باطن است و آن اسم اعظم اسم ذات است کہ در محل حدیث نفس نشاند و آن
 بلندست کہ از عالم علوی ترقی دہد و اسما و صفات اللہ را در مقام خطرہ بنشانند و آن آتشیست
 کہ خاشاک غیر را بسوزد و آن آتش محبت حق تعالی است کہ در دل افزند ازینجا است کہ گفتہ اند
 العشق نام محرق ماسوی المحبوب و نظر دل بجمال مرشد دارد تا بواسطہ جمال مرشد

لہ نہیں ہر موجود سوا شیخ کے ۱۲ عشق ایک آگ ہے کہ جلادیتی ہے ہر شے کو سوا محبوب کے ۱۲

کہ در عالم شہادت است جمال حق تعالی کہ در عالم قیبت است تو اندر دیدار از آنست کہ جمال شیخ را ازین خوانند کلام بلاغت نظام حضرت والدی و مرشدی قدس شد سرہ العزیز ہم ازین معنی خبر میدہد

وہ حقیقت امر ربی سے ہمیں ثابت ہوا | روح ہر کامل کی ہے شانِ خدا کی روشنی

و ہم ازینجا است کہ گفتہ اند کہ صدیق اکبر رضی اللہ عنہ خدا را در جمال حضرت محمد صلی اللہ علیہ

وآلہ و اصحابہ وسلم دید اگر طالب صادق تعلقین مرشد بدان طریق مشغول شود امید بہت کہ آنچه

اختیار و ابرار در سنین بسیار حاصل شدہ این را در ابتدای مال بعونہ تعالی حاصل کرد و

والموفق والمیسر هو اللہ الکریم باید کہ بعد نماز تہجد ذکر **لا الہ الا اللہ** و صد بار بجز کند

بعد از آن کہ طیبہ تہا ما گفتہ فقط ضرب **لا اللہ** چہار صد بار بعدہ کلمہ طیبہ تہا ما گفتہ ہم ذات یعنی

اللہ اللہ شش صد بار جملہ کنیز او و صد بار شدن نزد جمہور مشایخ کبار و اولیای نامدار ہمین

طریق معمول است جناب قدوۃ العارفین قطب الاقطاب حضرت شاہ پیر کریم عطا سلونی و جناب

شرعیات پناہ قاضی شاہ عبدالکریم بریلوی نگرامی و عمدة الموحدین جناب مولانا شاہ عبدالرحمن

سندی لکنوی و زبدۃ المفسرین و المحدثین حضرت مولانا شاہ عبدالعزیز دہلوی قدس اللہ

اسرار ہم نظر بقصورت ہمیت طالبین فرمودہ بر ہمین مقدار امر میکردند و قبل از زمان ایشان و در عمد

گرامت ہمد جناب شاہ پیر محمد سلونی قدس اللہ سرہ العزیز طالبان صادق ہشت ہزار بار ذکر

میکردند و جناب مفردم العالم شاہ حسام الحق مانچپوری رضی اللہ عنہ ہفتاد ہزار بار ذکر نفی و اثبات

ہر روزہ معمول داشت چون از ذکر جہر در ماندہ شود پاس انفاس کند نظر یقین نیست کہ ہر دمی

کہ خارج میشود **لا الہ** بگوید بدل دہر می کہ داخل میشود **لا الہ** تصور کند خواہ بہر دو دم یعنی

داخل و خارج اسم ذات بگوید خواہ در دم داخل حق گوید و در خارج اسم ذات گوید

و این دم را بطبدل است و بسبب آن دم ذکر می کرد و فرامی قیامت پرسیدہ خواہد شد

کہ دہار اگجا خرج کردی پس اگر در یاد کریم جل شانہ خرچ کردہ باشد خلاص یابد

اگر کسی نفس کہ میری دوزخ کو ہر گز نہیں چاہتا	اگر خراج ملک دو عالم ہو وہی
پسند کا یہ خزانہ دہی را ایگان بباد	انگہ روی بنجاک نہیں دست و پینوا

حضرت ابو علی و تاق رحمۃ اللہ علیہ میگویند کہ ذکر منشور ولایت ست ہرگز توفیق ذکر وادوں بدستی کہ منشور ولایت بد وادند مشایخ کبار فرمودہ اند کہ ذکر خدا تیغ آبدارست چون بہت بر ہلاک دشمن گمارند و یا دفع بلیہ خوانند دشمن ہلاک شود و بلا دفع گردد

قال اللہ اکرم واذکور ربک اذا نسیت ای نسیت نفسك و ما دون اللہ یعنی یاد کن پروردگار خود را وقتیکہ فراموش سازی نفس خود را و ما سوا اللہ را و فراموشی نفس مخالفت اوست و مخالفت با نفس سر ہمہ عبادتہا ست قال اللہ عز و جل قد افلح من رآها بعدہ مراقبہ کند مراقبہ ما خود از رقیب ست معنی رقیب نگاہبان ست یعنی پاسبانی دل کند و غیر حق را در دل آمدن نہ دہد

پاسبان دل شوا ندر کل حال	تا نیاید هیچ دزد آسنا مجال
ہر خیال غیر حق را دزد دان	این ریاضت سالکان را فرض دان

پس بدل اندیشد کہ اللہ حاضر ہے اللہ نا ظیری اللہ شاہد ہے اللہ معی حق تعالیٰ را با خود دانند قال اللہ تعالیٰ و فی انفسکم افلا تبصرون یعنی در دہا سے شامشاہا سے قدرت ست پس چرا منی بینید حق تعالیٰ لطیف مطلق ست ہر چند کہ لطافت بیشتر احاطت بیشتر لا اِنَّہٗ بِکُلِّ شَیْءٍ مُّحِیْطٌ حضرت عمرؓ المحدثین بدوہ الفسرن مولانا شاہ عبدالعزیز دہلوی علیہ رحمۃ اللہ القوی در تفسیر بارہ بست و نهم در سورہ منزل در بیان آیہ کریمہ فا ذکر اسم ربک و تبث الیہ تبثیلاً کتاب المشرق

پسند کا یہ خزانہ دہی را ایگان بباد
اگر خراج ملک دو عالم ہو وہی
انگہ روی بنجاک نہیں دست و پینوا
حضرت ابو علی و تاق رحمۃ اللہ علیہ میگویند کہ ذکر منشور ولایت ست ہرگز توفیق ذکر وادوں بدستی کہ منشور ولایت بد وادند مشایخ کبار فرمودہ اند کہ ذکر خدا تیغ آبدارست چون بہت بر ہلاک دشمن گمارند و یا دفع بلیہ خوانند دشمن ہلاک شود و بلا دفع گردد

وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكَيْدًا غَامَةً بِلَاغَتِ خَمَامَةٍ رَاحِطِينَ كَهْرٍ يَزِيدُ فِيهِ تَطَالُفًا
 فرموده اند واذکر اسم را بک یعنی یا دکن اسم پروردگار خود را بر سبیل دوام در هر وقت
 و در شغل و همراه هر عبادت خواه در اثنای آن خواه در اول و آخر آن خواه بزبان و خواه
 بقلب و خواه بروح و خواه به سر و خواه بخی و خواه با خفی و خواه بکلی و خواه به نفس و خواه
 در روز و خواه در شب و کرسیانی خواه بهر باشد و خواه بخیه و نام پروردگار هم خواه
 اسم ذات باشد یا اسم اشارت که هو است یا اسمی از اسمای حسنی که او را مناسب است بانفس
 سالک و وقت و حال او بیشتر باشد چنانچه از حضرت شیخ ابوالنجیب سهروردی بعنند اوی
 رحمة الله علیه منقول است که هر گاه طالب این راه پیش ایشان می آمد اولی در ابی که بعین
 یا و در بعین امر میفرمودند و من بعد او را بحضور خود نشانده بودند نام بار می تعالی بر دوسه
 میخواندند و نظر خود را بر چهره اومی دوختند اگر بیک از اسمای آئینه او را تغییر در چهره
 و انزعاجی پیدا می شد میفرمودند که فتح تو برین اسم خواهد بود و او را ذکر آن اسم تلقین
 می نمودند و اگر هیچ کدامی ازین اسمها او را تغییر در چهره و انزعاجی پیدا
 نمی شد میفرمودند که راه ابرار پیش گیر و بکار تجارت و زراعت و حرفت مشغول باش که
 استعداد سلوک راه قرب و جذب نداری و خواه اسم پروردگار محض تنها باشد یا در ضمن
 تلبیل که نفی و اثبات است یا در ضمن تسبیح و تحمید و تکبیر و لا حول و لا قوة الا بالله باشد
 و خواه کیفیت ذکر یک ضربی باشد خواه دو ضربی فصاعداً و خواه با هم و خواه بی هم
 و خواه بدون برنخ و خواه با برنخ و خواه سه گنی و خواه هفت گنی و خواه با شرايط
 عشره که شد و شد و تحت و فوق و مجاریبه و مراقبه و محاسبه و تواضع و تعظیم و حرمت
 است و خواه بدون این شرایط غیر ذلک من الخصوصیات الی استکبابها
 الماکهرون من اهل الطریق و تعیین اعدا الشقیمن ازین خصوصیات مذکور مفوض بصوابت

۱۲ اور سوا کے خصوصیات سے جسکو استنباط کیا ہی اہل طریق کے ماہرون نے ۱۲

شیخ و مرشد است که بحسب حال هر چه را اصلاح داند تلقین فرماید و از خصوصیتی بخصوصیتی نفس
 و تحویل کند چنانچه در آییه دیگر فرموده اند **لَا تَعْلَمُونَ** اهل اهل الذکر ان کنتم لا تعلمون
 هم الملمات آنست که هیچ لمح و هیچ دم غافل نباشد و هیچ شغل و عمل زمین یاد باز نماند چنانچه
 در آییه دیگر فرموده اند **لَا تَلْهَيْهُمْ تِجَارَةٌ وَ تِجَارَةٌ لَا تَضُرُّهُمُ** عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَ تَأْمِينِ الْوَعْدِ
 باشد که بسبب هیچ شغل و عمل از ذکر حق باز نخواهد آمد پس آن شغل و عمل را از خود دور کن
تَعْلَمُونَ كَلِمَاتٍ الشَّرِيفُ وَ لِلَّهِ دَرَسٌ چه خوش گفته اند و در سفته و معنی مرا قیسه آنست که
 نگاهبانی دل کند از یاد غیر حق چنانکه گفته اند **س**

پاسبان دل شود در کل حال تا نیاید هیچ وزد آنجا بحال

و معنی محاسبه آنست که هر حکم حکایتی قبل از آنکه بحاسبه نفس خود را از قول و فعل
 و حرکت و سکون که در وجود آید حساب کند اگر خیر باشد شکر حق بجا آورد و اگر شر باشد نفس با است
 کند و بدل تدارک سازد و بندگان است و استغفار مشغول شود و معنی مواظبه آنست که نفس
 خود را و غلبه کند و نصیحت و نیک خواهی نماید و بگوید که در یاد حق باش و در بسندگی غیر حق
 نباش جز یاد حق هر چه کنی ضایع است و معنی محاسبه آنکه او توبه نصوح حاصل کند و بندگان است و
 استغفار مشغول شود و طهارت ظاهری و باطنی بجا آورد طهارت ظاهر معلوم است و طهارت
 باطن آنکه دل را از کدورات مذمومات و سینیه را از غل و غش خالی کند و با خلاص گوشت
 و خطر غیر حق در دل نیارد و محاربه ماخوذ از حرب است یعنی جنگ کردن با نفس و آن
 بر دو نوع است صغیر و کبیر صغیر آنست که طالب دین بسته و دم بسته اسم ذات را بدین رعایت
 ملاحظه بر رخ و شد و مد و تحت و فوق گوید و چنان گوید که بچهل ذکر در یک دم رسد چون هر یک
 از چهل ذکر زیادت بشود آن با محاربه کبیر گویند چنان گوید که تا صد و بیست ذکر در یک دم

س پس سوال کردتم اهل ذکر سے اگر تم نہیں جانتے ہو۔

س نہیں لمومین والقی آنکو تجارت اور بیع ذکر اعلیٰ سے۔

بجای خط

Marfat.com

بالملاحظہ برنخ و شد و در تحت و فوق رسد هکذا اقم ارشاد الطالبيين ليتموا لانا الشيخ
 جلال الدين الله انيسري خليفته الشيخ الكمل مولانا الشيخ عبد القدوس
 الكنگو هي رحمة الله عليهما و مكتوبات لطيفة و مفوظات شريفة حضرت
 مخدوم العالم مولانا شاه حسام الحق بانكپوري رضی اللہ تعالیٰ عنہ مرقوم است کہ
 مَا شَغَلَكَ عَنِ الْحَقِّ فَهِيَ نَبِيَّكَ شَهْرٌ

ہر کہ مشغولت کند از کردگار | بت بود در خاک افکن زینہار

و حضرت مولانا قدوة المفسرين والمحدثين عبد العزيز قدس الله سرہ العزیز در تفسیر بتیل کہ در
 و بتیل الیکہ بتیلاد واقع است میفرماید کہ بعضی صوفیہ بتیل را بر نفسی با سوی اللہ در وقت
 ذکر حمل نموده اند و طریق این بتیل آنست کہ در خانہ تاریک نشیند و سر خود را بر سجده و چشمان
 خود را بند کند و زبان را ساکت دارد از غیر ذکر و در وقت خلوص مدہ و گرسنگی
 نماید اما بے افراط و بیدار ماندن اختیار کند و تغلیل طعام لازم شمارد کہ این ہر دو را در تنویہ
 قلب و ظلی تمام است زیرا کہ تغلیل طعام خون دل کم کند و بیدار ماندن بید دل را میگدازد و شخصی را
 مستعد خود گرداند کہ ضروریات قوت و پیشکش را سر انجام دهد و در قوت احتیاط کند کہ از وجہ
 حلال باشد با دای فرارض و در انتہ و ذکر دائم مشغول شود با استقبال قبلہ و طہارت و
 حضور دل اول بزبان ذکر گوید تا آنکہ حرکت زبان ساقط شود و دل بی اختیار بذر جاری
 گردد بعد از آن بتخیل دل ذکر گوید تا آنکہ حروف ہم در میان نمانند و محض معنی در ذہن راسخ
 گردد بعد از آن شمار منقطع شود و ذکر حالتی گردد از حالات دورین وقت محبت قویہ حادث
 شود و مذکور را اصلاً فراموش کردن نتواند باز غیبت از جمیع اشیاء ظاہر و باطناً رو آورد تا آنکہ
 از نفس و صفات نفس خود نیز غائب شود این مرتبہ را قرب نامند باز نوبت بآن رسد کہ از

۱۰ شیخ جلال الدین تھانیسری خلیفہ مولانا شیخ عبد القدوس کنگو ہی نے ایسا ہی لکھا ہے ارشاد الطالبيين میں ۱۲

۱۱ جو بے پروا کرے تجکو حق سے پس وہ بت تیرا ہے

ذکر نیز غیبت رود و محض شهو و مذکور باقی ماند و این سرحد قنات بعد از ان الصالی بنی تکلیف
 و بی قیاس با محبوب خود حاصل شود و بقا همین است و درین مرتبه او را شاه و ولی و واسل
 خطاب توان داد و سابق از ان طالب و مرید و شائق و جو یا توان گفت انقی بقدر
 الحاحی ذکر است با پرچستیمه و این را سه رکن است یکی اسم ذات دوم ملاحظه صفات
 یعنی عَلِيمٌ سَمِيعٌ بَصِيرٌ سوم واسطه که آن را برنخ گویند و سطر الط این ذکر
 هفت است کما قال الشاعر

برنخ و ذات و صفات و شد و شد و تحت و فوق | می نماید عاشقان را کل نفسی ذوق شوق

برنخ عبارت از واسطه یعنی مرشد است و ذات عبارت از اسم ذات است و صفات
 عبارت از صفات الهیه که سَمِيعٌ وَ بَصِيرٌ وَ عَلِيمٌ است و شد عبارت از شدید و تغلیظ
 الله است و در عبارت از تمید الف الله است و تحت عبارت از انست که همراه الله را
 از زیر ناف شروع کند با قوت و فوق عبارت از انست که در دماغ تمام کند طریقیش حضرت
 شاه کلیم الله جهان آبادی رحمة الله علیه در کسکول لقمه باین طور رسم فرموده اند که همراه
 الله را از تحت ناف بقوت بر کشد و تمام دم بسوی سینه بگیرد و قبض دم کند و بدل
 الله بگوید و با و سَمِيعٌ بگوید بصورت معنیش باز الله بگوید و با وی بَصِيرٌ بگوید با تصور معنیش
 باز الله بگوید و با وی عَلِيمٌ بگوید با تصور معنیش و این را عروج گویند ثُمَّ الْعَلِيمُ
 ثُمَّ الْبَصِيرُ ثُمَّ السَّمِيعُ و این را نزول گویند ثُمَّ السَّمِيعُ ثُمَّ الْبَصِيرُ ثُمَّ الْعَلِيمُ
 و این را عروج ثانی گویند و سر درین آنست که احاطه سمع کمتر از احاطه بصیرت و احاطه
 بصیرت کمتر از احاطه علم است پس سالک در اول حال در مرتبه عقل و شهادت است که مرتبه
 ایست ننگ تراز همه مراتب پس تقدیم سمیع نماید چون ازین ترقی کند بر مرتبه غیب و صد
 و آن مرتبه ایست وسیع تقدیم بصیر می نماید چون ازین ترقی کند بر مرتبه غیب غیب رسد
 و آن مرتبه است وسیع تر علم تصور نماید و با در جوع نماید و باید دانست که

۱۱ - در کتب معتبره کتب معتبره کتب معتبره

اللَّهُ سَمِيعٌ اللَّهُ بَصِيرٌ اللَّهُ عَلِيمٌ اللَّهُ بَصِيرٌ اللَّهُ سَمِيعٌ اللَّهُ سَمِيعٌ
 اللَّهُ بَصِيرٌ اللَّهُ عَلِيمٌ یک و کرت که مشتمل است بر دو خروج و تفصیل ذکر سه پایه چپ
 این است که مربع نشیند و بدو انگشت ابهام و سیاه پایه راست و رگ کیماس پایه چپ
 بگیرد و ناف درون کرده اندک میل از فرود به بالا دهد و هر دو چشم را فرو بندد و احصا
 بر رخ کند و اسم مبارک اسد را از زیر ناف بالا کشد بشدت تمام و لام دوم را مد طولی
 دهد و بالقطه سمیع بعد بصیر بعد علیهم ملاحظه کند و حبس دم درین شغل ضروری
 است حضرت تاج المحققین عارف باسد ابو صالح حضرت شاه پیر محمد پناه سلونی
 کریمی اشرفی اذعنی پدر بزرگوار حضرت قطب الاولیا جناب شاه پیر کریم عطا سلونی
 کریمی اشرفی اذعنی قدس اسد سرهما در رساله اورا و این شغل سه پایه را چهار طریق تحریر
 فرموده اند طریق اول آنکه مربع نشیند و ساق پایه راست بر ساق پایه چپ داشته
 از زیر انگشت آن رگ کیماس که زیر زانوی چپ است بگیرد و سر اندازی کرده از زانوی
 چپ اسد کشیده بدوش راست گردانیده دم بر پیشانی رسانده سه مرتبه سمیع و
 بصیر و علیهم و علیهم و بصیر و سمیع و سمیع و بصیر و علیهم گفته باشد تا
 سه ترتیب مذکور بجا آرد بعد از آن از میان هر دو زانو سر اندازی کرده اسد کشیده دست
 ششتمه دم بر پیشانی رسانیده سه مرتبه کلمات مذکوره بگوید این ترتیب نیز سه مرتبه
 کند بعد از آن از زانوی راست سر اندازی کرده رو بجانب دوش چپ گردانیده بطریق
 مذکور کلمات مسطوره گوید و تا تواند در یک دم از اول تا آخر کرده باشد و وقت گذشتن
 در میان هر دو زانو سرنگون کرده باواز بینی ہوگذار و دوم آنکه مجلس مذکور ششتمه از
 زانوی چپ سر اندازی کرده سمیع بصیر علیم بدوش راست رساند و از آنجا با سر اندازی
 علیم بصیر سمیع بزانوی چپ برود و از آنجا با سمیع بصیر علیهم بدوش راست آرد

سه اسد سنه والا هو الله یعنی والا هو الله جاننے والا ہو۔

باین ترتیب سه مرتبه کند بعد از آن از میان هر دو زانو سر اندازی کرده آنگاه کشیده بشود
 سمیع بصیر علیهم بر سینه زیر گویا رساند و از آنجا **بصیرت سمیع** در میان هر دو زانو برو
 و از آنجا با سمیع بصیر علیهم سر کشیده دوم بر سینه آرد و باین طور سه مرتبه کند بعد از آن از
 زانوی راست آنگاه کشیده سر بدوش چپ رساند و بطریق مذکور کلمات مسطوره گفته باشد
 و وقت گذاشتن سر مقابل سینه با هستگی بدم بینی هو بر سینه گذارد و سوم دو زانو نشسته
 بی حرکت لب و دم **سمیع بصیرت علیهم هوق** در دل تصور نموده ملاحظه کند که سمیع و بصیر
 و علیهم و هو همون حق است و در وقت گذاشتن دم بر سینه بدم بینی آهسته هو گذارد و چهارم
 آنکه جلوسه مذکور نشسته **الله سمیع بصیرت علیهم** بی حرکت لب هنگام بر آمدن دم
 تصور کند و هنگام فرود آمدن لفظ **هورا** با تصور آنکه **سمیع بصیرت علیهم** حق است
 بجانب دل گفته باشد شغل یک پایه بدو طریق است اول آنکه دو زانو نشسته سر اندازی
 کرده آنگاه از زانوی چپ کشیده بدوش راست رساند و از آنجا با **بصیرت سمیع**
 سر برداشته بدماغ رساند همین طور تا تواند کرده باشد و وقت گذاشتن دم بدم بینی آهسته
 هو بر سینه گذارد و دم آنکه جلوسه مربع سه پایه نشسته سر اندازی کرده از زانوی راست
سمیع بصیرت علیهم کشیده بر سینه رساند و با بستگی دم تصور **علیهم** کرده باشد و دم
 بطریق اول گزارد شغل دو پایه آن است که مربع نشیند و سر اندازی کرده از زانوی چپ
سمیع بصیرت علیهم تا سینه رساند بعد از آن با سر اندازی **علیهم بصیرت سمیع**
 از زانوی راست تا بر سینه رساند همین طور کرده باشد و دم بطریق یک پایه گزارد و ذکر جاری
 که آن را سه بینی نیز گویند پنج طریق دارد اول آنکه دو زانو نشسته هر دو دست بر دو زانو
 نهاده با وان بینی آنگاه کشیده سر بدوش راست گرداند و از آنجا با سر اندازی با و از مسطور
هوق بر سینه زد و دم آنکه بترکیب مذکور نشسته با سر اندازی از میان هر دو زانو آنگاه با وان
 بینی کشیده درست نشسته بسرعت سر اندازی هوق را با وان مذکور بر سینه زد سوم آنکه

از میان دو زانو سر اندازی کرده الله باواز مسطور کشیده نیم استاده شده بسرت در شسته
 با سرنگونی هُو باواز بینی بر سپینه زند چهارم آنکه شسته هر روز انوار هر دو دست محکم گرفته
 سَمِيعٌ بِصِدْرِ عَلِيٍّ بِمِ اَز دَلِ كَشِيْدِه سِر بجا نَب راسْت آورده لفظ هُو را با اواز
 بینی بر دل ضرب کند تصور آنکه اللهُ سَمِيعٌ وَ بَصِيْرٌ وَعَلِيٌّ سِت نَجْمِ آنکه اول نیم
 استاده شود بعد به دستور طریق چهارم او کند طریق ذکر از معمولات حضرت مخدوم شیخ
 من المدرف شیخ اذهن جو پوری رحمت الله علیه که از اجداد کرام فقیر انداخته است که روزانو
 شسته از هر دو دست هر روز انوار گرفته با سر اندازی از نمانت لا کشیده درست نشینند
 و بمغز رسانند و بسرت سر بجانب دوش راست گردانیده الاء گوید و باز بسرت بجانب
 ابتدائی یعنی از جایی که لا کشیده ضرب الله تمام کند حضرت قدوة العارفين شیخ المشايخ
 شاه پیر محمد سلونی رحمة الله علیه در بعضی از مکاتیب هدایت اسالیب خورده اند منسب بوده اند
 که تصور مرشد با حضوری دل چشم بسته صورت مرشد را در دل تصور کند بحدی که تمام اعضای او
 اعضای مرشد گردد و خود عین صورت مرشد شود هر فعلی و قولی که ازین سرزند
 نسبت بمرشد کند بیخ وجه خیال و شعور خود مانند ثمرات این عمل معلوم و هویدا
 خواهد شد و کلام حضرت امیر خسر و علیه الرحمة ازین باب است

من شدم تو بن شری من تن شدم تو جان شدم تا کس گوید بعد ازین من دیگرم تو دیگر می
 شغل آینه آنکه آینه را در پیش خود داشته بنحیت ظل خود که با خود است کما ظ کند یعنی خود را
 ظل موجود حقیقی تصور کند تا آنکه تابع عین متبوع گردد نتیجه این شغل فنا فی الافعال است
 و این شغل متوسطان است چنانچه جناب کرامت آب حضرت قدوة الکاملین و پیر محمد پناه
 سلونی ابن حضرت شاه پیر محمد شرف سلونی ابن حضرت شاه پیر محمد سلونی قدس الله
 سرار هم در حالت توسط شغل آینه بسیار میگردد و اندویش همیشه آفات در مکان خاص نصب
 کرده بودند روزی در ویشی صاحب نعمت برای غفالت او در غفلت مد و سماع در واده بودند

ورویش ایشانرا گفت کہ چشم بند کرده وافرمایش را آنحضرت همچنان کردید کہ برہر طاق
 صورت آن درویش پیدا ہویدا است آنحضرت با درویش تواضع نمود و فرمود کہ شما ہم چشم
 نموده کشاید چون چشم و اگر در ہر جانب از مکان و صحن و زمین و آسمان صورت معنی
 سیرت عارف باشد شاہ پیر محمد پناہ علیہ رضوان اللہ علیہ ان بود درویش سر بر قدم نہاد
 وگفت کہ بدون پایہ و کاندازی رونق نمی پذیرد و من فقط و کاندازی تصور نمودہ بودم تقصیر
 معاف فرمایند بتدی را باید کہ منفی و اثبات کوشش بلوغ کند تا شوق درویش پیدا آید
 و اگر با جماعت ذکر کند بہتر باشد کہ حضرات چشتیہ علیہ الرحمۃ ذکر نفی و اثبات در حلقہ جماعت
 کردہ اند حضرت قطب الاقطاب شاہ پیر محمد سلونی رحمۃ اللہ علیہ فرمودہ اند کہ از زانوی
 چپ سر فرود آورده لفظ لا را با قوت بہ تمام بگیرد و در دل خیال کند کہ لا معبود
 الا اللہ لا مطلق الا اللہ لا مقصود الا اللہ لا محبوب الا اللہ لا موجود
 الا اللہ تا بگفت راست رساند و با سر اندازی الا اللہ را بر دل کہ جانب چپ است
 ضرب شدید و ہر گیر آنکہ بوقت کشیدن لا الہ تصور کند کہ من نیستم و بگفتن الا اللہ بگوید
 کہ توئی و صورت مرشد در نظر دار و باید دانست کہ از مزاولت اسم ذات جذبہ پدید می آید
 و بدون جذبہ راہ سلوک طی نمی گردد و جذبہ من جذبات الحق تعالی عن عمل
 الثقلین قول مشایخ کبار و پیران نامدار است و جذبہ یک ساعت و یک روز و سہ روز
 ہم درین راہ معتبرست و اگر تا یک ماہ و یا دو سہ ماہ جذبہ در رہاید بعد از ان بمنزل سلوک
 فرود آید برای طالبان حکم کبریت احمر دارد و عالم مثال بر وجہ اتم کشوف گردد و کذا
 حَقَّقَهُ جَدِّي وَ شَيْخِي شَيْخِي تَابِعُ الْعُلَمَاءِ الْمُحَقِّقِينَ مَوْلَانَا أَبُو الْفَضْلِ
 ظَهِيرُ الدِّينِ شَاهِ پير محمد پناہ عطا المعروف بہ جی میا صاحب قدس اللہ سر و حہ

۱۱ ایک جذبہ جذبات حق سے برابر عمل جن دانس کے ۱۲

۱۲ جیسا کہ اسکی تحقیق کی ہے مولانا ابوالفضل ظہیر الدین حضرت شاہ پیر پناہ عطا صاحب نے جو بدو لغت میں ۱۲

وَأَوْصَلَ إِلَيْنَا فَتُوحَىٰ عَالِمٌ مِّثَالِ بَاطِنِ عَالِمِ نَاسُوتِ سِتِّ كَرَامَتِ شَهَادَاتِ سِتِّ
 بَعْدَ إِزَانِ عَالِمِ ثَلُوكِ مَكشُوفِ مِيكَرِ دَوْدِ رَاكِشَاتِ اِيْنِ عَالِمِ عَجَابِ سِيَارِ
 مَعَانِيهِ اِفْتِدَاوِ غَرَابِ عِلْمِ مَنكَشَفِ كَرُوْكَ سِيَكِ وَبِيْنِ عَالِمِ تَهَامِشَا مَشْغُولِ شَدُوْءِ پَايِ
 خُوْدِ تِيْشِه زُوُوْازِ تَرْتِيْ بَا زَا مَانْدِ حَضْرَتِ قَطْبِ وَحَدِثِ تَا جِ الْاُوْلِيَا خِيَابِ شَاهِ پِيْرِ مَحْمُوْدِ عَطَا
 عَرَفِ حَضْرَتِ پِيْرِ عَطَا صَاحِبِ اِيْنِ اَكْبَرِ حَضْرَتِ شَاهِ پِيْرِ مَحْمُوْدِ شَرِيْفِ اِيْنِ حَضْرَتِ شَاهِ پِيْرِ مَحْمُوْدِ
 سَلُوْنِيْ قَدْسِ شَدُوْءِ رَا چُوْنِ اِيْنِ عَالِمِ مَنكَشَفِ كَرُوْدِ كَرَامَتِ اِيْرَايِ مَوْتِيْ اَزْ اَنْحَضْرَتِ
 بَطُوْرِ اَدْبِطْرِ الْوَرَعَاكِ رَا زَرِ فَرَمُوْدِ وِ بِيْرِ اَبِ وِ هُوَا مَرُوْدِ فَرَمُوْدِ وِ دَرِ مَحَارِكِ كِه مَرِيْدِ اِيْنِ
 اَنْحَضْرَتِ هِمْرَاهِ نَوَابِ مَرْتَدِ قَلِيْمَانِ بَهَادُوْرِ مَلِكِ پُوْرِبِ جَنَابِ مِيكَرِ وَنَدِ صُوْرَتِ شَرِيْفِ
 اَنْحَضْرَتِ مَعَانِيهِ مِيكَرِ وَنَدِ وَفَتْحِ لَشْكْرِ اِيْشَانِ مِي شَدُوْءِ طَرَفِ تَرْتِيْ اَنْكِهْ اَنْحَضْرَتِ تَامِ عَمْرِ كَا اِيْ اَزْ
 كُوْشِهْ عَاقِبَتِ پَا پِيْرِ وَنَهَادِهْ بُوُوْ بَعْدَ اَزْ اِيْنِ بِنَمْرِلِ جَبْرُوْتِ تُوْجُوْءِ فَرَمُوْدِ وِ بَعْدَ اَزْ اِيْنِ بَعَالِمِ
 لَاهُوْتِ وَ اَهْمُوْتِ تَرَا كَرَفْتِ مَرَحْمَةُ اللهِ مَرَحْمَةٌ وَاَسْبَعَةُ كَامِلَةٌ خَوَارِقِ عَادَاتِ
 اَنْحَضْرَتِ وِ كَتَبِ خَانْدَانِ فَيَقِيْرُ سِيَاْرِ مَرَقُوْمِ اَنْدُوْ تَفْصِيْلِ عُوْلَمِ اَرْبَعِهْ مَذْكُوْرَهْ اِلَا وِ كَتَبِ مَشَايِخِ طَرِيْقَتِ
 بِرِ بَسْطِ تَامِ مَرَقُوْمِ سِتِّ مَنِّ شَاءَ فَلْيَرْجِعْ اِلَيْهَا حَضْرَتِ بَا خَلَّتْ مَخْدُوْمِ الْعَالَمِ غُوْشِ نَبِيْ اُوْمِ
 پِيْشُوْا مِي عَارِفَانِ شَيْخِ الْمَشَايِخِ شَاهِ حَسَامِ اَحَقِّ اَنْكِيُوْرِيْ قَدْسِ شَدُوْءِ اَلَا قَدْسِ مِيْفَرِ مَآيَنْدِ
 كِه اَهْلِ سِيْرِ قَلْبِ سِتِّ چُوْنِ خُوَاهِدِ كِه سِيْرِ قَلْبِ كَنْدِ نَقْشِ اَنْدِ رَا بَرُوْلِ بَحْشَمِ خِيَالِ تَصُوْرِ كَنْدِ وِ
 شَبِ وِ رُوْزِ دَرِيْنِ خِيَالِ مَانْدِ وِ بِيْجِ خَطْرِهْ رَا بَخُوْدِ اَمْدِنِ نَدِ چُوْنِ مَرْتِيْ بَرِيْنِ بَلْذَرِ الْعَفِ اَللهِ
 غَايِبِ خُوَاهِدِ شَدِ بَا زَهْدِ دَرِيْنِ بَا شَدِ لَامِ اَزْ اَللهِ غَايِبِ خُوَاهِدِ شَدِ حَلَقَهْ خُوَاهِدِ اَنْ اِيْنِ حَلَقَهْ
 اَهْمِهْ اَهْمِهْ سَيِّدِ وِ بَزْرِكِ خُوَاهِدِ شَدِ چَا نَكِهْ اَزْ اِيْنِ حَلَقَهْ دَا سَرِهْ پِيْذَا خُوَاهِدِ شَدِ وَاَنْ دَا سَرِهْ
 اَزْ نُوْرِ پِيْرِ خُوَاهِدِ شَدِ جَلْمِهْ جِهَانِ رَا وِرَانِ حَلَقَهْ بِرِ بِنِيْدِ رِ بَاعِي

بر هر که صفات حق پسندیده شود	خاطر نه کموتات بریده شود
------------------------------	--------------------------

له جسکو زیادہ بسط منظور ہو پس وہ اوج مرتبہ پر رسد

گر وزن دل بند کر حق بکشانمی | بر بام فلک ہر چہ بود و بیدہ شود

مخفی مباد کہ چون لطیفہ قلب بیدار شود و سیر قلب میر آید ہمہ لطائف بیدار خواہند شد
 اکنون چون ذکر لطائف در میان آمد ضرورت واقع شد کہ در بیان لطائف بسطی و تفصیلی
 داده شود و واضح باد کہ حضرت سید عبدالاول رحمۃ اللہ علیہ در سال معرفت نفس میفرمایند
 کہ چون روح علوی مدتی در جوار موثر تام و مبدع بر کمال بجگت گذرانند بود تا نیز ذکر
 و انوشت مناسب و بود و روح سفلی چون در مقام بعد و تا اثر واقع است متاثر شدن
 و انوشت و ذکر لائق او آمدہ پس از ازدواج روحین مولودی حاصل شدہ کہ نام فی
 قلب است و وی ذی الوجہین و متقلب است و جہی بہ پدر و اردو و جہی بہ مادر فقیر مولف گوید کہ
 تفصیل این مقال و توضیح این اجمال چنانکہ در عوارف است آنست کہ روح انسانی علوی
 سماوی است از عالم امر و محل ادرج حیوانی بشریت کہ از عالم خلق است آنچه از عالم امر است
 از کیفیت و کم منزہ باشد و آنچه از عالم خلق است بہ کیفیت و کم موصوف بود و روح حیوانی جسمیت
 لطیف کہ حامل است قوت حسن و حرکت را و از جوف دل تبصیر حرارت غریزی بر میخیزد و در
 سوراخ رگہای چندہ منتشر میشود و این روح در سائر حیوانات می باشد چون روح انسانی
 بر روح حیوانی وارد می شود و روح حیوانی بہ جنس آدمی گردد و از روح سائر حیوانات مقابیر
 می باشد و از مجانست صفتی دیگر کسب کند پس نفس می گردد کہ محل نطق و الہام است
 کَمَا قَالَ اللَّهُ تَعَالَى وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا
 پس تکوین نفس آدمی از روح انسانی مثل تکوین حوا از آدم است و چنانکہ فیما بین آدم
 و حوا باہم عشق و الفت بود چنان فیما بین روح و نفس نیز عشق افزو و لهذا ہر یک ازینہا
 بمفارقت ہمدم خود شکر آب حیات را سکرات موت می پذیرد و از آرمیدن روح انسانی
 بجانب نفس قلب پیدا می شود و این قلب نہ آن پارہ گوشت است بل لطیفہ است کہ

سلسلہ در قسم ہو نفس کی اور جب اُسکو ٹھیک بنایا پھر سکھایا اُسکو سکی برائی اور اچھائی ۱۲

محلش آن پاره گوشت است پس روح انسانی در تکون مثل آدم گردید و نفس مثل حوا یعنی چنانکه حوا
از پهلوئی آدم مخلوق گشت همچنین نفس از روح انسانی پید آید و قلب بمنزله ذریت آدم
هویدا گشت و تا مساکنت فیما بین روح و نفس باشد نخواهد شد تکون
قلب که مثل ذریت است صورت نخواهد نمود و باید دانست که مدرک محسوسات نفس است
و مدرک معقولات روح و مدرک محسوسات و معقولات قلب است پس باید که مدرک شیبائی
که در محسوس باشد و نه معقول آن ذات و صفات خداوندست تعالی شأنه چیزی دیگر باشد
پس برحمت شامله لطیفه دیگر فرستاد اعلی و اصفی و بقلب تعلق دارد و آنرا سر خوانند
و لطیفه دیگر اصفی از همه فرستاد و ویرا بر متعلق ساخت و آنرا خفی نامند کشف ذات
متعالی بچشم خفی شود چنانچه در حدیث قدسی واروست **وَفِي الْخَفِيِّ أَنَا** و این لطائف احتمال
دارند که همراه روح علوی در هر فرد انسانی مودع باشند و بسبب حجب ظلماتی نفس و صفات
مستور مانند و بعد از کبیه نفس و تصفیه قلب و تجلیه روح بنظور آیند و احتمال دارند که بعد تجلیه
روح مجدد آفاک شوند و **هَوَّ عَلَيَّ كُلَّ شَيْءٍ قَدِيرٌ** و باید دانست که تصرف و هستی حق سبحانه
تعالی بجمع ذات عالم علی السویه است و هر ذره آینه و منظر جمال با کمال آنحضرت است
جل شان و خدا در وقت نداء و خطاب توجه بدل صنوبری کردن بنا بر آنست که دل مسدود
روح حیوانیست و باقی لطائف بروح حیوانی متعلق اند پس توجه بقلب توجه بجمع لطائف
باشد و با جمله توجه بقلب موجب فتح باب است و مقدمه کشف لطائف است **ثُمَّ فَكَّمْ**
عَلَى التَّوْبَتِ إِلَىٰ آخِرِ مَكَاشِفِ الْأَنْوَارِ قدسیه ذات و صفات حضرت حق هم ازین
طریق باشد و لهذا گفته اند در قلب صنوبری روز نیست که آن روزن کشف عوالم غیبیه
و مشاهده مراتب جبروت و لاهوت گردد

شکر حسنت نگنجد در زمین و آسمان	حیرتی دارم که اندر سینه چون جا کرده
فادر بسایه	عنه ادرین سخن می خنم

درین مقام لطیفه بخاطر رسیده که ملوک را سه مقام می باشد اول عمارتی وسیع و عالی
 که همه لشکر در وی حاضر شوند و وزیر او کارکنان و عمال در هر گوشه و زاویه بنشینند و حل
 و عقد و رزق و فتق و عزل و نصب و عطا و منع و غرض عساکر و محاسبه اعمال نماید و سوم
 مقامی متوسط که پادشاه با جماعت مختصر آنجا مجلس بدارد و عوام الناس و سایر مردم لشکر را
 آنجا ندخل نیست و اصحاب مجلس در آنجا بحقوق خدمت حضور قیام می نمایند و بالذات عطیات
 و تشریفات مخصوصه می شوند و سخاوت لذت قرب متعلقه می گردند سوم عمارتی مختصر که
 حرم حرم عزت و سراق خلوت و عصمت است که پادشاه در آنجا خلوت میفرماید و هیچ از
 خاص و عوام و بیگانه و آشنا را مجال و مسامحه نمی باشد پس بر حکم الظاهر عنوان الباطن
 پادشاه پادشاهان را جلالت عظمه نیز سه مقام است اول عرش عظیم که محل فیض خواص
 و عوام است و دیوان رزق مومن و کافر و خوش و طیور و ماده وجود و بقای جمیع موجودات
 از حیوانات و نباتات و معاون و سایر لطائف و وسائل و مرکبات است چون عرش بالاک
 همه عالم است و مطالب عموم خلایق از عرش فائز می شوند لاجرم بے اختیار بواطن همه
 آدمیان بجهت فوق متوجه باشند و وقت دعا و سوال سر با آسمان کنند مقام دوم کعبه مشرفه
 است که جز دوستان خاص و مؤمنان مخلص را آنجا ندخل نیست و ایشان را در آنجا انواع عطاها
 نصیب شود و بشفاعت حضرت گناهان ما تقدم و فضیلت قرب ذوا جلال و الاکرام مشرف
 و سرفراز گردند و کفار را آنجا نصیب نیست مقام سوم قلب بنده مومن است قال الله تعالی
 لَا يَسْعِي أَمْرٌ ضَيِّقٌ وَلَا سَمَاءٌ وَلَا لَكِن يَسْعِي قَلْبُ عَبْدٍ الْمُؤْمِنِ وَرَأْيُهُ كَرَمٌ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اشارتی برین سه مقام است و تاویل آن برین پنج است

فایز و نمان بگو باطن
 کعبه از بایا حضرت بنین دمن
 نظامی آسمان بر او در زمین
 برای باین پنج این نظامی برای
 قلب بنده مومن
 انوار و النور من الاطوب
 لکن در بین بنده
 الهی فقال فیل بیکل
 والارض مفضل من
 اللین قالا لیسوی
 الطاری ۱۲ من

و نور لطیفه سر سفیدست و نور لطیفه خفنی سیاه است و نور لطیفه اخفی سبزست
 ثم کلامه البشر یف یقتدیرا الحاحه و نزد بعضی نور لطیفه قلب سسخت
 و نور لطیفه روح سفیدست و نور لطیفه سر سبزست و نور لطیفه خفنی نیلگونست
 و نور لطیفه اخفی سیاه است واضح با و که محل نفس زیر نافست و بندگی حضرت
 شیخ عبدالاحد میفرمایند که نفس خبیث از عالم خلقست و محل وی و ماغست بالذات
 بنجاست و شرارت متصفست و خود را در رنگ لطائف نفیسه و انمود و دعوا سے
 ریاست کرده بر تمامی اجزا و لطائف تصرفات فاسده نموده و با غوامی ابلیس سایر لطائف را
 باوصاف و میر خود متصف ساخته است و از توجه بنجاب الهی محروم و اشته بنجاست
 ابدی و مباحثت سردی رسانیده هر کرا عنایت از لی رهنمونی نمود و بر شرارت و خباثت
 وی اطلاع یافته و از مکائد و مفاسد وی روی تافته متوجه بارگاه قدس گشته بسعادت
 ابدی پیوسته و چون نفس نرکی و مطهر گردد و از اوصاف رذیله خود پاکتیه بیرون آید هر آینه
 بفضلہ تعالی بمرتبه عظیمه از ولایت و تقرب و مشاہد و مقام رضا مشرف میشود و از جمیع لطائف
 انسانی بالادست میگردد و سیر وی از همه بلند میگردد و وی را بعد حصول کمال بر صدر جا
 میدهند و ریاست لطائف و یرامی بخشند بحسب مراتب غامض که اجتناب الاشیاء بعد
 از تطهیر و تنویر اشرف الاشیاء میگردد و ^و **وَاللّٰهُ یُبَدِّلُ اللّٰهُ سَیِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ**
تَظَاهِرُ گردد و قول آنحضرت علیه السلام **خَبْرًا كَثْرًا فِي الْجَاهِلِيَّةِ خَيْرًا كَثْرًا فِي**
الْاِسْلَامِ اذا فقهنا جلوه پذیرد و دیگر مشایخ کرام میفرمایند که چون نفس صفا یابد
 آن را قلب خوانند غیر قلب معنوی که مضمون گوشتست و چیز بدون در چون قلوب قایم
 آنرا روح گویند و چون روح صفا یابد آن را سر گویند و چون سر صفا یابد آنرا خفنی گویند

ده لوگ بین که بدل دنیا هر اشد او نکی برایشون کو بجلایون سے ۱۲

بہتر تمہارا جاہلیت میں بہتر تمہاری اسلام میں جب نتیجہ ہو ۱۲

تا توئی از خدایانے بو خود نامانے خدا نسا پدرو

حضرت قطب العارفین محبوب حق جناب شاه پیر محمد اشرف سلوئی کریمی او طهنی ابن حضرت شاه پیر محمد سلوئی رحمة الله علیهما میفرمایند

خودی که خود بود آن خود نامیست خودی که بخود آید خدا نیست

حضرت والدی و مرشدی از جدا بجز خودی در تبه شنیدن این شعر مشرف شده اند تو باش اصلاً کمال نیست و بس تو دوری که شودصال نیست و بس

فنا عبارتست از نهایت سیرالی الله و بقا عبارتست از هدایت سیر فی الله سیرالی الله عبارتست از غایت پرستی به نحویکه در نظر سالک مصنوعات وال بر صانع باشد و مخلوق وال بر خالق باشد کما قبل

برگ درختان سبز و نظر بهوشیار هرورقی دست معرفت کردگار

هرکیا ہے کہ از زمین روید وحدہ لا شریک له گوید

این مقام شریعتست چنانچه معنی لفظ خود وال است برین که از همه یک سو شود و بطرف خدا و آرد بعد از ان سیر مع الله است و سیر مع الله عبارتست از آنکه سالک مستغرق باشد براقبه و هو معکم ای نما که کتم و سیر فی الله کنایتست از آنکه خود را چون جناب در بحرنا پیدا کنار و اند من حیث التین غیر و من حیث التحقق و الحصول عین و این را پایان نیست اول را شریعت و ثانی را طریقت و ثالث را حقیقت گویند و سیرالی الله وقتی انتها پذیرد که باوی و خود را بقدم صدق یکبارگی قطع کند و سیر فی الله انگاه محقق شود که بنده را بعد از فنا می مطلق وجودی ارزانی گرد و تا بدان در عالم انصاف باوصاف الله ترقی کند **تَخَلَّقُوا بِأَخْلَاقِ اللَّهِ** ظهور پذیرد در بیان فنا قوال اند بعضی گفتند که مراد

شماره اول از سیر فی الله است که در این کتاب مذکور است و بعضی گفته اند که مراد از این عبارتست که در این کتاب مذکور است و بعضی گفته اند که مراد از این عبارتست که در این کتاب مذکور است

Marfat.com

از فتاوی مخالفات و بقای موافقات است و این معنی از لوازم توبه نصوص می باشد
و بعضی گفته اند که نماز و ال حظوظ و نیوی و اخروست و بقا بقای رغبت بحضرت عزت
جلت قدرته و بعضی گفته اند که نماز و ال اوصاف ذمیه است و بقا بقای اوصاف حمیه
و آن بمقتضای تزکیه و تجلیه نفس باشد و بعضی گفته اند که نما نعت است از اشیا و بقا حضور
است با خالق ارض و سما و زمی حضرت قطب عالم شاه عبدالکریم مانگپوری قدس سره
الشریف از حضرت شیخ المشایخ شاه پیر محمد سلونی قدس سره العزیز ارشاد فرمود که
شما از مدت دراز در صحبت ما مستفید بیان کنید که مراتب ذکر چندان عرض کردند که صدقه
پیر و ستگیر آنچه معلوم است اینست که اول استیلائی ذکر است که بسبب مشغولی ذکر غیر فراموش
کند دوم استیلائی ذکر که بسبب مشغولی کمال ذکر غیر فراموش کند اما هوشش ذکر
باقیست سوم استیلائی مذکور که بسبب مشغولی خود را و ذکر را هم فراموش کند حضرت شاد بسیار
خوش شده بر پیشانی بوسه دادند گدائی امواج الکریمیتی که بوی خوش شطابیه است که
دم بر سینه حس کرده لا معبود الا الله لا مطاوت الا الله لا شیه الا الله
لا مقصود الا الله لا موجود الا الله در اول گفته باشد یعنی شرح از کلمه اولی کند
یعنی لا معبود الا الله از نمان کشیده بر سینه حس کند و این کلمات مسطور و در اول گفته
باشد چون دم تنگی کند بدم بینی آهسته بر سینه کلمه اخیر بگزارد و همین شغل را با این طریق
نیز روایت کرده اند که بکلمه اولی دم کشیده رو بچانوب و پیش راست گردانیده از طرف پیشانی
بمغز رساند و همین پنج کلمه تدریج مذکور گفته باشد و وقت گذاشتن دم روی مقابله سینه
بدم بینی کلمه اخیر آهسته بگزارد و حضرات سلسله عالییه تا وریه ذکر نفسی و اثبات بانظور میفرمایند
که لازماً از نانی چپ کشیده بزائوی راست رسانند و الله را بدوش راست برند و ضرب
شدید لا الله بر دل کند هر که برین صورت و سنج صحیح عمل نماید انبعاث شوق الهی و فوق
سه برتر و قدرت اسکی ۱۲

تا قنای درول خود پیدا سازد و لکن بی اجازت مرشد هیچ ذکر و شغل مفید نمی شود و اول اجازت
اعمال و اشغال از مرشد اخذ کند بعد درین راه قدم نهاد که التَّائِقُ نَحْمَ الطَّرِيقِ وَالْمُؤْتَمِرُ
وَالْمُؤْتَمِرُ إِلَى الْمَطْلُوبِ هُوَ اللَّهُ الْكَرِيمُ

چشم پوشیده تواند رفتن چه قدر راه فنا هموارست

حضرت شاه پیر محمد سلونی رحمه الله علیه میفرماید که گویانی که بذكرش نیست لهوت و خاموشی
که بذكرش نیست سهوت و وقتی بذكر کریم و وقتی به منکر کریم بسر کند که فیض حق ناگاه رسد
لیکن بر دل آگاه رسد

یک چشم زون غافل زان ماه نباشیم | ترسم که نگاہی کند آگاه نباشیم

و نیز میفرماید که مرشد از حال مرید آگاه شد بهر چه مناسب او دانند فرماید کَلِمَاتُ النَّاسِ عَلَى قُلُوبِهِمْ
عَقُوقٌ لِيَهُمَّ آتَتْ وَ نِيَزِي فَرَمَانِدُ كَمَا آيُنُهُ دَلَّ رَا جَارِ حِيْرَ شَرْطِ سَتِ تَا عَكْسِ جِهَالِ مَطْلُوبِ
در نظر آید یعنی آنکه آینه دل از رنگار اغیار طبع جوانی و نضائی و شیطانی منزکی و منفی دارد
و دوم کمالات محبوب و معرفتش حاصل کند سوم آینه دل را مقابل جمال محبوب باید داشت
چهارم غیر محبوب در دل جای ناید و نظر بر احاطت او دارد و آن آيُنُهُ كَيْفَ نَبِيٍّ رَحِيْمٌ حَجَابِ
بسیار اندام چهارم اصل نداول حجاب نفسانی و دوم شیطانی سوم حب و نیای فانی چهارم خلق ایشان
طالب است بخود کشند هر که این هر چهار حجاب قطع کند بمقام مشاهد رسد از ورزش او کار و اشغال
که بسند صحیح از پیران کرام رسیده باشد کیفیتی عارض میشود که لازم باطن سالک می شود آن را
نسبت گویند و تمیز نسبت که رعایت آن در سلاسل مشایخ کرام ملحوظ است و مابده الاقیان آن سلاسل
است برین وجه است که ملحوظ مشایخ قادر به رحمهم الله تعالی تصفیل و تصفیه باطن است از کیفیات
ماسومی اند و از الواش قوت بهمیوه و سبعمیه و سبعمیه یعنی میفرماید که جوهر روح از عالم امر

سلسله اور توفیق دینیه والا اور پونچاسے والا طرف مطلوب کے اللہ کریم ہی ۱۲

۱۳ بات کرو لوگون سے مراد حق انکی عقولان کے ۱۴

قابلیت دارد که اشعه تجلیات در وی منعکس شوند مگر این الواش و کدورات منع این انعکاس
 هستند چنانکه زنگ بر آینه منع انطباع صورت مرئی بر مرآت میگرد و هر گاه آینه صاف خواهد شد
 خود بخود صورت مقابل آن در و خواهد افتاد و اگر آینه را مقابل آینه خواهد نهاد و آنچ
 در آن آینه هست در و منعکس خواهد شد و همین است مثال انعکاس نسبت از دل خویش
 بر دل طالب شیخ سعدی علیه الرحمه میفرمایند

سعدی حجاب نیست تو آینه صاف دارم | از نگار خورده که بنماید جمال یار

و منظور نظر مشایخ نقشبندیه رحمهم الله تعالی تصویر و تشکیل است میفرمایند که جوهر روح فی حروفاته
 خالی از صور پیدا شده و هر صورت که او را پر کند بحدی که جای صور دیگر نماند همان کیفیت میگیرد
 که ذمی صورت دارد پس بر جوهر روح صورت مطلوب را تصور باید کرد و او را ک و خیال و دو هم
 بمطالعه آن صورت متوجه باید ساخت و حواس ظاہره و باطنه را از اعمال خود جدا باید کرد تا
 انقای صور محسوسات نموده توانی باطنه خصوصاً قوت و همیه و خیالی را نشویشش نماید لهذا
 ذکر جبر و سماع را منع میفرمایند که این همه غائب با زبانت مقصود در خود دیدن است
 از نجاست که حضرت خواجہ خرد علیہ الرحمه در رساله نیر و حدیث فرموده اند که در نفسی صحیح
 خیال است بزرگی فرموده است ششم

نقشبندیه عجب قافل سالار اند | که بر ندانند پنهان جسم قافل را

درین باب تمسک میکنند بحدیث صحیح که در مشکوٰۃ مذکور است حاصلش آنکه آنحضرت صلی الله
 علیه وسلم حضرت ابن عباس رضی الله عندهما فرمودند یا غلام احفظ الله يحفظك
 یا غلام احفظ الله يحفظك الله يحفظك الله يحفظك الله يحفظك
 و عشق همه در ضمن آن خواهد شد و منظور نظر پیران چشتیه بهشتیه قدس الله ائمه اراکهم
 و افاض علینا انما اوهم استیلامی محبت و شوق بجناب احدیث است میفرمایند که چون

سه اولی که نگاه کردی تیری حفاظت کریگا - اولی که نگاه کردی تیرا نگاه تو اسکو مقابل باینجا

گر عاشق صداوتی ز کشتن مگر نیز	مردار بود هر آنکه اورا نکشند
-------------------------------	------------------------------

مکاتیب و ملفوظات حضرت چشتیه بهشتیه از مضامین عشق و محبت و درد و ذوق و شوق مملو و مشحون اند بر ناظر این کتب مخفی نیست حضرت خواجہ بندہ نواز میر سید محمد گیسو دراز چشتی علیہ الرحمہ میفرمایند کہ شیخ شہاب الدین سہروردی و اتباع ایشان عارف و واصل بودہ اند و پیران چشت ما عاشق بودہ اند و عشق جهانی دیگرست

بہ فراغ دل زمانی نظرے بخو بروئی	بہ از آنکہ چتر شاہی ہمہ عمر با می و پھوئی
---------------------------------	---

مولوی معنوی رح می فرماید

شاو باش امی عشق خوش سودای ما	وے طیب جسد علتہا سے ما
------------------------------	------------------------

لے دوا سے نخوت ناموس ما	وے تہا سلاطون و جالینوس ما
جسم خاک از عشق بر افلاک شد	کوہ در رقص آرد و جالاک شد

مولانا احمد جام رح می فرماید

عاشقان خاندان چشت را	از قدم تا سر نشانی دیگرست
----------------------	---------------------------

و حضرت مولانا شاہ نیاز احمد بریلوی رح می فرماید

سر زمین چشت کی آب و ہوا کچھ اور ہی	دین و دنیا سے نرالا اور ہی کچھ طور ہی
------------------------------------	---------------------------------------

شغل صد کہ ہندی آن را انہدی گویند انیست کہ دم بستہ ہو کتیدہ بمغز سانداواری است کہ میشنود بہ ہوتصور نمودہ باشد حتی کہ ہمہ آواز با گوش او بہ ہسکتا نمود پذیرد و بہ نفی وجود و ہمی و ثبوت وجود حقیقی دل را منور و ارد و باید دانست کہ این آواز ہمیشہ جاریست درین شغل سوراخ ہر دو گوش از سبابتین محکم ہن کند شغل نصیر آنکہ نظر ہر دو چشم خواہ یک چشم بند کردہ بچشم دیگر بر پرہ بینی خود و اربی آنکہ پلک زند و ملاحظہ نور غیر معین معین مثل نور چراغ یا نور ستارہ رخشان کند چندان مشغول گردد کہ مستغرق و محو شود و راتبتا چشم درو خواہد کرد و آب از و جاری خواہد شد در چند مدت در دفع خواہد شد و نظر

برقرار خواهد آمد شغل محمود آنکه نظر خود را در میان هر دو ابرو دارد و ملاحظه شکل آفتاب کند شماتت این اشغال از عمل هویدا خواهد شد و این هر دو شغل نصیر او محمود در خطه بندگی شری تمام دارد ذکر صدای چشیده آنکه استاده شده هر دو دست مثل نماز بسته سر اندازی کرده سر تقفا برو و باز با سر اندازی لا اله الا الله را بر سینه ضرب و در جهر و خفی هر دو آمده است صدای شطراپی در طریق است یکی آنکه دوزان شسته از هر دو دست هر دو زانو گرفته سرنگون ساخته از میان دوزان اول الله کشیده درست شسته سر تقفا برو و باز از انجا با سر اندازی الله را بر سینه ضرب و هر دو هم آنکه آهین حلیه سر اندازی کرده از میان دوزان اول الله کشیده نیم استاده شده سر تقفا کشیده الله را بر سینه ضرب و در مولانا شاه عبدالحق محدث قادری رحمة الله علیه در مرجع البحرین میفرماید که در معرفت و شناخت باری تعالی و وصول بنده بجناب احدیست همین دو طریق است ذکر است یا فکر بعضی فکر را اصل نهاده اند که تفکر ساعتی خیرین عباد است و تفکر در جای دیگر فرموده من عباد الله استین کسنة این تفاوت بحسب درجات فکر است تا فکر هر کس در کجا بود مولانا می روی علیه الرحمه میفرماید

این است در گفتیم باقی فکر کن | فکر اگر با بد بود و ذکر کن

و مشایخ گفته اند که از ذکر عاشق گردد و از فکر عارف گردد و طائفه دیگر ذکر را افضل و اشرف داشته اند زیرا که آن صفت حق تعالی است فاذا کورنی اذ کورکم و فکر صفت بنده است و لا بد هر چه صفت مولا باشد افضل باشد از آنچه صفت بنده است و نیز ذکر متعلق بذات حق باشد که اذ کور الله ذکر کثیراً و فکر در صفات حق رود که تفکر وافی الاله و صفایته و لا تفکر وافی ذاته و با جمله راه بی فکر کشاده نگردد پس باید که چون از ذکر و مانده شود بهر آیه در آید معنی هر کلمه و هر آیه که دلالت کند بر معنی توحید آنرا در باطن

فکر در صفات حق توحید است
فکر در ذات حق توحید است
فکر در صفات حق توحید است
فکر در ذات حق توحید است
فکر در صفات حق توحید است
فکر در ذات حق توحید است

بودی و نماز فجر بی وضو گزارے حضرت شیخ بسیار تعظیم فرمودند و تواضع نمودند و گفتند
 کہ شما بزرگ سید تمام شب نماز گزاروید و ما کالائی دارم کہ در وان و پی آن کالا استند
 مانگہبانی آن کالا میگویم در ویش بر پائی آنحضرت افتاد و معذرتنا کرد و الحق اذا صادت
 المعاملات فی القلوب استترحت الجوع اریح کذا فی ترفیق العسائر فیین
 روزی حضرت حاج الحرمین الشریفین حضرت شاہ عبدالکریم مانکی پوری قدس اللہ سرہ
 العزیز بہ وہی تشریف بردند حضرت شاہ پیر محمد سلونی قدس اللہ سرہ الشریف مشغول
 بودند ہچنان شستہ ماندند چون حضرت پیر کریم صاحب بان وہ رسیدند ایشان را یاد
 فرمودند حاضرین عرض کردند کہ فلان بازار را بی ادبی ہمہ کاب نہ سیدار شاد شد کہ ہب
 بہ برید سوار گردانیدہ حاضر آرید چون اسپ از حکم حضرت پیر کریم صاحب رسید ایشان
 با آرنڈ اسپ فرمودند کہ عنان اسپ گرفتہ پیش من روان گردانی کہ رہبرین آمدہ است
 و پس اسپ خود روان شدند تا بدان مقام رسیدند آنجا نیز در ہمان مشغولی ماندند مردمان را
 گمان شد کہ در خواب است چون وقت نماز رسید حضرت حاج الحرمین برای نماز برخاستند
 و حضرت شیخ پیر محمد سلونی حکم امامت فرمودند ہمان طور برخاستہ با امامت روانہ حسا و
 ازین سر حیران ماندند کہ این چہ بود آری چشم خفتہ و دل بیدار کار مقربان خدا و لیاہی
 خدا را بیکت اتباع جناب سرور عالم فخر بنی آدم صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم نعمت خوان تمام عینا ہی
 ولا یتام قلی میرسد شاعری و نعت بنوی و دیح مصطفوی چہ خوش گفته کہ در سفتہ

بیدار آیت عند ربی	ہشبار و لا یتام قلی
در سلسلہ عالیہ حسامیہ کہیمیہ اشرفیہ سہارنویں معمول انداز نسبت و یکم چلادی الا...	
تا تمام ماہ رجب یک چلہ است در ان چلہ طالب را بمجموری اوقات شب و روز باورا	

رفیق العارفين من لکھا ہے کہ جب معاملات اولی ہو جلتے ہیں تب ہاتھ پائون وغیرہ کا کام نہیں رہتا ۱۲

انکھین میری سوتی ہیں اور دل نہیں سوتا فرمودہ رسول ہے ۱۳

شاہ عبدالکریم نانکپوری قدسنا اللہ بیریہ الاقداسی آمدہ سرفرو بردہ و چشم بند نموده
تا دیر بمراقبہ پنہاست آنحضرت ارشاد فرمود کہ چرا مثل مرغ گردن کج میکنی این نہ مراقبہ
است بلکہ نمودار بیت از مراقبہ مراقبہ آنست کہ ہر طرف کہ نظر کنی تماشا ہی جمال جانان است
و ہر جانبی کہ دیدہ کشائی از گل روی دوست شکفتہ گلستان آفتاب شد اینچہ کلام
عالیت فیہ من فیہو آری

در دیوار من آئینہ شد از کثرت عشق	ہر کجای نگرم روی ترمای بنم
ذرات جهان آئینہ ساخت	ز روی خود ہر یک عکس انداخت
چون جمالت صد ہزاران روی داشت	بود ہر ذرہ دیدار سے دگر

انوار ہی کہ سالکان را در خیال مشہود می شو ندی چند نوع است یکی نور سبز و آن نور
توبہ و طاعت و ذکر است دوم نور کہ بود و آن نور اطمینان نفس است سوم نور سرخ
و آن نور تجلیہ قلب است چہارم نور زرد و آن نور تخلیہ سر است از غیر حق پنجم نور سفید
و آن نور روح است ششم نور سیاہ و آن نور خفی است چون ذکر قلبی حاصل کرد و انوار
تلاہ شدن گیو گاہ در خود گاہ خارج از خود اما در خود در دل یا در سر یا در دست راست
یا در دست چپ و این تمام محمود است و گاہ در تمام بدن و این نادر است اما در خارج از خود
از بین گاہ از جانب سر گاہ از جانب پیش و این محمود است اما حاصل سالکین درین
مرتبہ ماندن عاشق انوار گشتن چیزی نیست اگر در طی این منہج یعنی سلوک کسی را بیج نوری
پیدا نشود سلوک او با سلم و امید و وصول او اقرب حضرت مولانا نظام الدین گرامی
ثم الاوزنگ آبادی رحمۃ اللہ علیہ در نظام القلوب ہی فرماید کہ اگر از کتف راست نور
سفید ظاہر شود آن نور کراگا کا نہیں است کہ ایشان اعمال حسنیہ می نویسند و اگر
بے اتصال کتف ظاہر شود آن نور مرشیت کہ رفیق راہ است کہ الرقیق نور الظلمی نور

۱۱ سماجیئے سما

ثابت است و اگر نوری از پیش ظاهر شود یعنی از جانب قبله آن نور محمدی است صلی الله علیه وسلم که با وی هر اطمینان است و اگر از کتف چپ نوری پیدا شود آن نور مانا که کاتبین سیات عباد است و اگر به القبال کتف چپ ظاهر شود آن نور اطمینان است و اگر از چپ پیری محمد صلی الله علیه وسلم آید در حالت مراقبه یا در ذکر بر آنکه که اطمینان است جناب عظمت آب حضرت مخدوم شاه حسام الحق مانکی پوری رضی الله عنه میفرمایند که سیکه از مریدان حضرت شیخ نور الحق قطب عالم بنگالی قدس الله سره العزیز و در حجره مشغول بود ناگاه دید که فلندران فرود آمدند میبست خرد و بیرون آمدند پیش حضرت قطب عالم عرض کرد فرمان شد که چنین صورتها چون پیدا شوند قرآن مجید بلند باید خوانند باز آن مرید را در حجره فرستادند اگر در حالت ذکر و مراقبه آوازی از طرف پیش آید بدانند که رحمانی است و اگر از جانب پس آید بدانند که شیطانی است و اگر از جانب راست آید رحمانی است و اگر از جانب چپ آید شیطانی است و اگر از جانب آسمان آید رحمانی است و اگر از زمین آید شیطانی است و اگر از شکم آید بخورد عذوب بل التجا نماید و پیران طریقت خود متوجه شود اگر رحمانی بود باز بیاید و اگر شیطانی بود دفع گردد بکرمه و لطیفه کذا فی نظام القلوب حضرت مولانا شیخ کمال الدین عرف مولانا کالو خلیفه رشید حضرت مخدوم العالم جناب شاه حسام الحق مانکی پوری رضی الله عنه در جامع الفوائد می نویسد که از حضرت بندگی مخدوم العالم سماع است که در حالت مشغولی اگر شخصی هیب هول شود و یا نوزد و ظلمتی نمود و یا شوره آمد و یا شیخ در طلبد و رو مانیت شیخ را با خود و اندو بران چیسز با ملتفت نشود و کلامه الشریک بتذکر الحاجه و نیز مولانا ای موصوف همدران رساله میفرماید که آثار و اسرار و فوائد و فوائد و ثمرات ذکر و سیر باطن که در حضرت مخدوم عالم معاینه شده است و موکد بشهادت البنی صلعم و استخوانه به تعیین اسم

سلسله اینکند و کم ساسی طرح کتاب نظام القلوب بین مرقوم ۱۲۵

بندگی مخدوم و پدربندی مخدوم گشته است بسیارست بگفتگو تعلق ندارد اینجایا و بگریه

بہانہ تماشا قدمے ز خود برون نہ | اسوباغ بخودی شوچہ خوش مت این تماشا

فقیر مولف عفی عنہ گوید کہ فی الواقع ہمچنین ست بلکہ زیادہ از آنست با وجودیکہ مدت

وفات شریف آنحضرت قریب پانصد سال گذشتہ ہنوز برکات و انوار از درود یوار و رضہ

مقدسہ جناب مخدوم عالم می بار و مودی باید تا فیض ربایدے

عاشق شود آنکس کہ بگویت گذرو | آری زور و بام تو سے بار و عشق سے

بہر زمین کہ نسیمی ز زلف او زودہ است | ہنوز از سر آن بوسے عشق سے آید

حضرت خواجہ کرک مجذوب رحمتہ اللہ علیہ کہ در قصبہ کڑہ آسودہ انداز سادات کبار سبزوار اند

قلند مشرب بودند صد سال قبل از ولادت شریف حضرت مخدوم العالم از قصبہ کڑہ جالی کہ امروز

مزار پیر انوار حضرت مخدوم ست شریف می آور وومی غلطید و بذوق و وجد می آمد و میفرمود

کہ این جالی ست عالی فرشتگان ہر روز این زمین را از نور معموری کنند اینجایکی از

مردان خدا آسودہ خواہد شد کہ عالمی از انوار ہدایت او منور خواہد شد سبحان اللہ زہی

مرتبہ حضرت مخدوم العالم کہ این چنین بزرگ صد سال پیشتر خبر آنحضرت وادہ و از فضائل

و کمالات آنحضرت اشارت و بشارت فرمودہ خلاصہ آنکہ طالب را لازم ست کہ نسبت جنبہ

و عشقیہ کسب نماید کہ نعمت غیر مترقبہ است جناب شاہ پیر محمد سلونی میفرماید کہ **الْحُبُّ سَبَّهِ**

الْمُتَابَعَةُ متابعت آنحضرت صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم قولاً وفعلاً و حالاً باید کرد تا مرتبہ فنا فی الرسول

حاصل شود و غایۃ سؤل السائلین معرفۃ الحقیقۃ المحمدیۃ صحابہ کرام کہ آنحضرت صلی اللہ

علیہ وآلہ وسلم را شناختند و محبت و متابعت آنحضرت علیہ وآلہ الصلوٰۃ والتحمیۃ از جانبانہ ہر اذقیقہ

فرونگذاشتند و آنہا کہ از بد و فطرت اعمی بودند آنحضرت را نہ شناختند و براہ عداوت

۱۱ محبت کیاشے ہے اتباع سے ہے

۱۲ اتہا سلوک ساکین کی جاننا حقیقت محمدیہ کا ہے

وانکار خود را تباہ کردند و از دولت ایمان محروم ماندند حضرت شاہ نیاز احمد صاحب
بریلوی رحمۃ اللہ علیہ میفرماید

گر شان پیمبر کی ابو جہل پہ گھلتی ایمان کے لانے میں اُسے ننگ ہوتا

و بعد صحابہ کرام اولیای عظام و ارث این نعمت شدند و پندار نچہ دیدند و استند انچہ نوشتند
حضرت والدی و مرشدی و قصیدہ نعتیہ میفرماید

جو عاشق اللہ ہیں اور آپ سے آگاہ ہیں قدموں کے وہ ہمراہ ہیں اک دم نہیں ہوتے جدا

از ہزاران کی باشد کہ دیدہ باشد کہ طاب خیمہ محمدی تا کجا ست چه خوش ست کلام والد
و مرشد من متخلص بہ اشرفی کہ در ہندی فرمودہ اند

احد سے احمد روپ بنا جو بگن محمد نام و صہرا یو اشرفی کا کا ہے بھٹکا یو جان لیا پہچان لیا

الحاصل بی ریاضت این مرحلہ طی نمی شود و از صحت اعمال حال صحیح پیدا خواہد شد حضرت شیخ

نصیر الدین محمود چراغ دہلی قدس سرہ العزیز فرمودہ اند کہ حال نتیجہ صحت اعمال ست

و عمل برد و نوع ست عمل جوارح و آن معلوم ست و عمل قلب و آن را مراقبہ خوانند

و المراقبہ ان تلاحظ قلبک للعلیہ بان اللہ ناظر لک اول انوار از عالم علوی

نازل می شوند برابر و اح بقرہ اثر آن ظاہری شود بر قلوب بعدہ بر جوارح و جوارح متابع

قلبند چون قلب متحرک شود جوارح نیز در حرکت آیند مخفی مہا و کہ حقیقت عشق است

کہ چون مومن اعتقاد و تصاف حق سبحانہ و تعالی باوصاف کمال دارد و کمال خود منحصر در یاد اومی ہند

تمام اورا ہمیشہ یاد می کند و آلا و نعمای او تعالی شانہ را یاد و ملاحظہ می نماید این ہدایت

آہستہ آہستہ در دل و بیقراری و اضطرابی و قلق پیدا می سازد و روز بروز این معنی ترقی

میکند تا آنکہ نام مبارک حق تعالی بر زبان راندن نمی تواند کہ نزدیک است کہ چون نام

مبارک بر زبان راند از غایت شورش و قلق و اضطراب روح وی مفارقت کند

لہ اور مراقبہ کے معنی یہ ہیں کہ اپنے دل میں ہمیشہ یہی سمجھے رہے کہ خدا اُسکی طرف دیکھتا ہے

مَنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِّنْ هَذَا الْعِلْمِ يَعْنِي التَّصَوُّفَ أَخَافُ عَلَيْهِ سَوْءَ الْخَاتِمَةِ وَأَدْفَى
 النِّصِيبِ مِنْهُ التَّصَدِيقُ وَالتَّسْلِيمُ يَعْنِي هَكَذَا مِنْ عِلْمِ تَصَوُّفٍ بِهِ نَبُو دُرُومِي خُونِ سُوْر خَاتِمِهِ
 است وادنی درجه از ان این است که تصدیق و تسلیم حالات صوفیه نماید و حضرت شیخ عبدالحق
 محدث دهلوی رحمة الله علیه میفرمایند

<p>ای که از کشمکش قال و مقال هیچ نایافته در خود اثری باس کاین راه گزاری و گریست از جهان منکر این کار مرو که درین ره چه طلبها دارند این همه بهر چه بشتا فتند کشف اگر نیست قیاس تو کجاست</p>	<p>ایستت حالت ارباب کمال قابل کار نه معذور هر کسی قابل کاری و گریست بنگر حالت درویشان را زین طلبها چه تعبها دارند و طلب اینهمه جان بازی چیست عقل کو درک جو اس تو کجاست معتقد باش و بیارایانی</p>	<p>آشنیده ز کسان جز خبری یا خود از کوشش آن بس دوری لیکن اندر سپی انکار مرو کوشش و سوزش عشق ایشان را زین طلب گرنه خدا یافته اند مال اسباب فدا سازی چیست باری از نیست ترا وجدانی</p>
--	---	--

از آنجا که بیان عشق و سیر و طیر عشاق که شاها بازان قضای لاهوت اند کار همچو مانا اهلان
 نیست لهذا سکوت مناسب وقت افتاد بقول بزرگی مصرع

ای ننگ زنان حدیث مردان چینی

وَأَزْأَيْكُمْ مِثْلَ أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَوْ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ خُونِي وَهَرَأْسِي پيدا شد
 نیز در خبر صحیح است هر که دیگران را تذکیر حق کند و خود غافل باشد محل لعنت گردد و مستحق
 بعد شود پس ترسیدم و سخن را تمام کردم اَسْتَغْفِرُ اللهَ وَنَعُوْذُ بِاللهِ مِنْ شَرِّ وَاذُنِ الْفَسَاةِ وَهَرَأْسِي
 سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدِي وَاجْعَلْ خَاتِمَتِي بِالْخَيْرِ آمِينَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ
 وَصَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَصْحَابِهِ وَأَوْلِيَاءِ أُمَّتِهِ أَجْمَعِينَ هـ

از ارباب و اولاد کویون گفته بود در باب جود و زینت کردن آن

تاریخ

از نتایج افکار نو باوہ گلستان کربھی نہال چمنستان اشرفی و ادیبی
حافظ کلام ربانی ماہر علوم حقانی حافظ مولوی شاہ محمد نعیم عطا
صاحب سلمہ اللہ الواہب خلف اکبر مؤلف کتاب سلمہ اللہ الواہب

بر آمدنہ نواز برج تالیف	کہ تا بان ست از انوار حکمت
برای مصرع تاریخ سانشس	چو سرا ندا ختم در عجیب فکر ت
سروش غیب گفتا بادل شاہ	جهان را گو ہر درج حقیقت

ولم

ہوا تالیف ایسا یہ رسالہ	کہ ہر اک فقرہ اسکا دلستان ہو
نیکھے تاریخ کی تھی منکر ناگاہ	ندا ہاتھ نے دی مرغوب جان ہو

تاریخ

نتیجہ طبع و قواد و زاوہ فکر نقا و سلامۃ الاجباب و خلاصہ
اولی العلوم و الالباب عمدۃ الصالحین مقبول و محبوب
بارگاہ احد مولوی سرفراز احمد صاحب سلونی مدرس
مدرسہ کریمپور

چو ہدیہ حامد یہ گشت تیار	جهان شد منظر انوار باوے
تصوف را جناب شاہ مہدی	نمودہ رونق بازار باوے
سلسل فقرہ اش اسفت آسان	کہ کم از در شہوار باوے
سز و ارغم بتا رخیش بگوید	متاع جان بیک گفتار باوے

هذا ما قرظه العالم الاجل الفاضل الاكمل فمروج

التحقيق شمس سماء التدقيق صاحب القلب النفيس

المولوي الحافظ محمد ادريس النجرامى دام بالفيض لشك

بسم الله الرحمن الرحيم

الذالذ اذ حمد خالق الطائف منن ال الصوائف منكم اذ و اذ و النواظف
 و اسروح المروح و و راء الصلوة و السلام على النبي القرشي ذي المشاهد
 و المعارف سيد السادات و الغطارف الذي بعث لمحق الملاهي و المعازف
 سيدنا محمد صلى الله عليه وسلم و على اله و صحبه و سالكى طريقه من الاسافر
 و المشارف و بعد فبشرى لكم يا ايها الطلاب و خالص الاحباب ان راس
 الصوفية الصغية نبراس الملة المصطفية يجمع بحرى الشريعة و الطريقة صنيع عين
 الحقيقة الانيقة كاشفت السر و الغطاء حبيبي و سيدي المولوي الحافظ الشاه

مهدى عطا لزال مغيب طابا بحمد و الوفاء قد صنف تصنيفا نفعا

و تصنف تصنيفا لا يجمع فيه الا و راد و الا شغال التي كانت متشعبة
 في زبى الرجال و لقد افاد و اجاد فله دره و على الله اجرة و آتى فاستفضت
 بمطالعتة على التمام و صرت برويته فائز المرام فوجدته حقيقتا بازيكتب
 من ماء التسنيم على قرطاس الشندس بقلم النور جعله الله مقبول لا و عسى لا يكتف

يوم النشور قاله بلسانه ورقم بينانه العبد المسكين
 محمد ادريس النجرامى رزقه الله حلاوة اتباع منن النبي الهامى حرمه
 فى الثانى من رجب سنة سبع عشرة و ثلاث عشرة مائة من سنى الهجرة النبوية

قال الشيخ الاجل حافظ حمد الشريعة سالك مسالك
 الطريقة شارب كاسات العرفان والايقان والمجد و
 العله الحافظ المولوي لشاه محمد حسام عطا الله محفوظا
 بافضل رب البرايا الخ المؤلف مقرظا للرسالة

الحمد لله القديم الوجود العمير المن والجمود والصلوة والسلام على صاحب
 المقام المحمود سيدنا ونبينا محمد اشرف الموجود وعلية الله واصحابه الى اليوم
 الموعود وبعد فان احسن الاعمال والطيب الخصال للعبيد والاحرار الايمان
 بمجاوبه النبي المختار عليه وعلى الله واصحابه الوف التسليمات وضمون التحينات انا لله
 واطراف النهار وسلوك طريقه التي هي العروة الوثقى للاختيار والابرار واجتماعها
 في الشخص من اجل نعماء الله العزيز الغفار يعطيه من يشاء من عبادة وهو الواحد
 القهار فاصطف بذلك اصحاب حبيبه الكريم واهل بيته ذوى الفضل العظيم
 ففاضوا فورا عظيما ونالوا اقساطا فخيماء وتبعهم من خيار الامة المرحومة العلماء
 الكبار والمشايخ اولوا العز والوقتار وجاهدوا في الله حق جهادة فهو فارسو
 هذا المضمار وحاملوا رماح خفيات الاسرار فطوبى لمن جمع وحفظ كلما تهم
 الطيبات والنف الزبر والكتب لطالبي تفاصيل المجاهدات ليقتدوا سبيلهم
 فيهدوا بانواع الرياضات والكتب والرسائل في هذا الباب كثيرة
 جمعها شريفة غفيرة لكن في هذا الزمان وفق الله سبحانه لتأليف الرسالة
 الجامعة لا قوال العارفين والكاشفة عن احوال العاشقين اخي المكرم
 المعظم المفحم السالك مسالك الصوفية الصافية والطريقة المحمدية

المرزبان للعبادة الكريمة والوسادة الاشرافية المولوي الحافظ الشاه
محمد مهدي عطا اوصله الله الى اقصى المراتب العلية فجا بحمد الله
 على حسب ما يتقضى اعنى به الرسالة المسماة **بالهدية الحامدية**
 التي هي مقبلة من انوار مقلاتهم وملتقطه من نفسائهم كلما تهم
 او سرد فيها تحقيقات شريفة وتدقيقات لطيفة فاجاد في بيان الاذكار
 والوظائف لاسيما في ذكر اللطائف نفع الله بها المسلمين الطالبين
 ويجعلها عروة لليد البيضاء ويحفظها ان تكون عرضة لليد السوداء وهو
 العجيب الدعوة الداعين ووصله الله تعالى على خير خلقه محمد وآله
 واصحابه اجمعين فمقه العبد المذنب الكثير الخطا محمد الشهربرجسام
 عطا غفر الله ذنوبه واستر عيوبه

وقال مع رخالها

لانده ولا نظير - سنة ١٣١٤ هـ

صورة ما قرظه العالم النحرير **الاديب الارب مجود الزمان**

المولوي الحافظ محمد حسن صانه الله تعالى عن الشرير والفتن

مدرس المدرسة الاسلامية الواقعة في الدائرة الكريمة الاشرافية في السار

بسم الله الرحمن الرحيم

ببجان من لا ضد له ولا نديد ولا عاصم منه كل كنه عييد ولا نافع من لا اراد
 وهو فعال لما يريد ولا مانع لما تفضل ومن اراد به العيش الحميد واكمل المشورة

ونور صدقنا بنوامع الايقان نحمده على ان جعلنا من اشرف
 خليقته وهدانا الى شريعته وطريقته وحقيقته ونصلي على افضل العرب
 والعجم سيدنا ومولانا محمد اكرم عطاء بنى ادم الذي من اقتداه
 صعد الى اعلى عليين ومن لم يجتده حرك في الدرك الاسفل من السجين
 ثم نسل على اله واصحابه وعترته وازواجه واحبابه اجمعين **اول بعد**
فلا يخفى ان اجل العلوم واجل المفهوم وللعلوم علم التصوف والمحقق
 الذي هو ذريعة تعرف الدقائق اذ به يعرف كل ماهية احاط بها الوجود
 جميع ما هو مصداق لفظ الوجود وبه يحصل الصفاء وتدرج لذة الفناء
 والبقاء فياخذ المن عرج على معارجة وفرغ من طي منا هجوة والله دسر
 من صنف فيه رسالة انيقة ومجالة رشيقة عند الفاضل المحقق الكامل المدقق
 صدر الشريعة المصطفية رأس الطريقة المحمدية ذال رأي السيد وزبدة
 ارباب النهى مولانا ومرشدنا الحافظ الشاه **محمد مهدي عطا**
 اللهم ابقنا بقاءه واحينا بسرو لقاءه فقد الف كتابا من اقوال مشايخ
 سلسلته العلياء التي هي كنجرة طيبة اصلها ثابت وفرعها في السماء فجاء
 بحمد الله كالدرا المكنون بحيث لم ترمث له احد اق العيون لم يذكر مسألة الا واشهد
 عليها بالسند واحكمه كاحكام النخبة بالوقند ولم يدع شيئا من غير ضبطه ولم يترك
 بدون التوصيل الى غاية بسطة شحنة بالمقالات الرضية والمقامات المرضية
 وكل مباحث العالين روح كروح الغالية نفعنا الله به وهو المسؤل ومنه المأمول
 ان يجعله كالشمس في أفق القبول اللهم آمين ثم آمين بحمتك يا ارحم الراحمين والصلوة
 على من هو علة لحدوث الاكوان ما تصور التضاد بين الوجوب والامكان
 كتبه العبد المسكين محمد يسين المدعو بنعيم عطا عفا الله عنه وعن اسلافه يوم الجزاء

صورة ما كتبه مقرظا للرسالة معدن العلوم الشريفة مخزن
 الفنون اللطيفة الحاوي لصفة الفضل الموروث والمكتسب
 الصالح الفاضل المتق الزاهد مجمع العلوم والآداب الشريفة
 المولوي سرفراز احمد صاحب الله الواحد لا احد

الحمد لله العلي العظيم والصلوة والسلام على سيدنا ومولانا محمد النبي الكريم
 وعلى آله واصحابه ذوى الفضل الجسيم والعطاء العمير اما بعد فبشرى لكم
 يا معشر الطلاب قد فاح عرف النسيم في السرى ولاج من مشرف ذكاء الطبع الوقاد
 نور يفوق على انوار الشمس والقمر اعنى به نسخة سقاها مع لفها بالهدى الحيايد
 لم يسبق احد على منوالها ولا سمعت قريحة بمثابةها وفق الله تعالى بتأليفها مخزن البر
 والحسنات معدن الفيض والبركات صاحب الجود والسخى مولانا الحافظ
 الشاه محمد مهدى عطا لزال مصوننا في حفظ رب الارض والسما
 فله دره وعلى الله اجره لعمرى لقد اظهر المكفى نأت الغيبية وبث العلوم
 الشريفة الالهية من رها فقال هذه كنز من كنوز الجواهر الزواهر وشتمع
 بأشعة كلمات اهل الباطن ينور فوانيس قلوب اصحاب نظر اهر الاله جعل من لفها
 من الفائزين بروضات المرام واذقه حلاوة كمال العرفان على الدوام -
 كتبه العبد الضعيف سرفراز احمد عنى عنه

وقال ايضا

سبحان الذى صنف رسالة الكونين مبدعا بايجاد الامكان والتمس مكتوب

النشأتين مزينا بأهل الكمال والايقان والصلوة والسلام على رسوله الذي
انزل عليه القرآن وبعث مبشرا بالجنان وعلى اله واصحابه الذين هم وصلوا الى
الله بأعلى مراتب اليقين والايمان الى يوم الميزان وبعد فبشرى لكم يا سالك
مسلك السداد والاتقان لقد شاع الجدول من ييم العرفان وظهر النبيوع من
ينابيع فضل الرحمن اعنى الرسالة الهدية **الحامل** التي هي نادرة
في هذا الزمان نظمها كنظم اللؤلؤ والمرجان ومعانيها عرائس لم يطمنهن انفس
قبلهم ولا جان سواد سطورها مستعارة من مكحلات الاحداق وبياضها
مستفادة من بوارق خدود موشحات الاعناق وما يبينها مرج البحرين
يلتقيان واما انوار القمرين اذ يجتمعان الفها صاحب الجود والاحسان
الحبر الكامل فريد الأوان مولانا الحافظ المولوي الشاه **محمد مهدي عطا**
لازال في فضل الميثان أسأل الله ان ينفع بها وعلى الوتوق والتكلم
ونفصه على محمد المصطفى الذي ذاته العليا بنزحة بين الوجوب
والامكان وعلى اله واصحابه الذين هم اهل الوجدان
حرره الراجي رحمة رب الاحد سر فر از احمد غفرله الله العمد

وله بالفارسية

کک گوهر سلک بجز کاتبی سرنگون باد که بنقش بدیع صفوه عالم را بباراست و در غبرای کونین با مرکن
که بیش از دوحرون نباشد سبزه وجود و رو یا بنده لوای وحدت برافراشت قمری قلندر مشرب را
با انبهم آزادی مقید طوق صدای کو کو ساخته و سپاه حسن گلو سوزش بر متاع هوش بلبل تا ختم
سراغ یافتگان کوی فطنت را در مضمار شنایش سمند عقل لنگ ست و بادیه نوردان درایت را
در میان صفاتش عرصه فهم تنگ آهوی و هم فلاطون از نوشتن تیه کمالش خود را بی دست و پا
خوانده و فکر فلک فرسای جالینوس در قصای جلالش از کم کردن راه حیران مانده پس بموجب

چونکه باشم عقل کل را ناوک انداز ادب	مخ اوصاف تو از اوج بیان انداخته
<p>ما پست آهنگان را در صحرائی توصیفش گام زدن از سلک بخردی بغایت دور بلکه سرسره قصور آمد اعنان شهید ز قلم ازین شاهراه منعطف گردانیده دست عروس سخن را از دوح سرالی آن صاحب کُنتُ نَبِیًّا وَاَدْرُبُ بَیْنَ الْمَاءِ وَالطَّيْنِ که کونین لمعه است از برق نور او و هفت</p>	
گنبد خضر جبابیست از بحر ظهور او سه در چشم زدن بلاسکان شد	از جان جهان جان جان شد
<p>رنگی رنگین که نتیجه بهین و علت غائی ستوده ترین کلام اهل اسلام تواند بود می دهد و چه ماه نبوت از مطلع عرب سر بر آورد که عروس خاور پیش طالع با کمالش حجله نشین خجلت گردید و ماه فلک با شاره ابروی طالع مثالش در صحن حیرت می جمید سلطوش سیاهی کفر از جبریده عالم محو ساخت و بیت ویو ان عالم را از مزارع نامشروع پرداخت سه</p>	
سهیلی باوج عرب تافت	ادیم بمن رنگ از ویانست
<p>ایدون که فی قلم از طلاوت این مضمون رشک قند مصری گشته اگر در عرصات توصیف این نسخه برده کشامی اسرار حقیقت و مرآت نامی پیکر طریقت که صیر فیان دار العیار معرفت الهی را محلیست کامل و عبور کنندگان یک شناخت نامتناهی را زورقیست که بر لب ساحل که قلم بلاغت رقم طی کند منزل خدادانی خورشید جهان کتاب فیوض سبحانی تاج تارک از جندی زیب و ساده پایه بلندی ملجای غریبان و کس بیکیسان چراغ خاندان اشرفیه و سراج دو دبان که بمیه حسامیه فاروقیه صاحب جود و سخا جناب شاه محمد مهدی عطا لازالت شمس اقباله لامعه به ترقیم آن پرداخته بهدیه حامد به موسوم ساخت گام زندگی زبید سبحان اشد این چه گلیست از گلزار جاودانی که از رشک فائمه حروف عالیه نسایش که سوادش به سیاهی مردک جادو نظر ان بدان غایت ماناست که گوی محو رس از سیاهی دوات عین حور عین به تسطیرش پرداخته خون در دل مشک تاتاری گره بست و غبار ملال بر چهره غیر بار نشست بیاض بین السطورش که بشوایع بر دنیا بر آفتاب</p>	

فوق برده بنور لطافت صافی و لان خلوت نشین مساوات خواست از سپیدی بگردن بختان
 چنین در نگین ادایان همدیگر میگیرند و نقطه ایشان بر همین صفحات چون رنگی بچکان در گذار یا
 خال مشکین گیسوان در عذار اند سلسل فقراتش را اگر سلک منظوم گویم رواست و اگر
 در منشور خوانم بجا تناسب شان با یک دیگر چون اعضای سرو قدان هر یک بجای خویش
 و لائق بلکه در مناسبت از وی فائق از نصارت چمن ذکر و نشین و نزاکت گل خیابان مضامین
 او کسیکه به پای چشم تفرج کنان میگذرد و بلبل و ارمغانش زار میگرد و بهمانا که مؤلفش از رشوه خامه
 فیض شامه امتی که آب حیات از شرمش و زطللمات پنهان گشته در قالب هر لفظ جانی دمیده
 بادامی و لفریبی مرستم ساخته که هر نظارگی از دیدن طلعت حور فریبش و تمثال طائوس زهش
 نقد مول باخت بی شائبه ریب

سراپا همچو روی حور عین است	چو خورشید و مهش نور جبین است
مجاهد را بر اے حفظ ایمان	ز شر دشمنان حصن حصین است
پئے سرگشتگان ظلمت کفر	چراغی بر ره علم الیقین است
برای عاشقان مشرب چشمت	نمی دانم چه گونه نازنین است
چه سبزم از گران سنگیش اے غم	که نقد جان در ارزش کین است

پس بنیال آنکه اگر برای صفت شاری دفتر خوبیا پیش آب بجز از پی تر کردن سر انگشت
 گرفته به ورق گردانی پروازم بنویز عشر عشیر نه تمام کرده باشم که مضمون کفید الیکن
 درست آید دست از تحریر باز کشیدم و علی الله التوکل و به الاعتصام بالراحم الامم سر فر از احمد علی

وله

تا بیج صنعتی که از اول و آخر حرف هر مصرع سینه پیسوی و از مصرع
 آخر هجری به صورتی و به تعبیه تاج جا به معنوی فصلی برے آید
 طبع هدیه حامدیه بیسکمان | حضرت از بهر تصوف کیش شد

غم چو در معنی گرفت از جاہ تاج اول و آخر ز ہر مصداق بین بجری از صوری بیابی ای فوکی	سال فصلی بی کم و بی بیش شد صورتی از عیسوی در پیش شد ہفت و دوہ از سیزدہ صد پیش شد
---	--

تقریظ نفیس و دلپذیر و عبارت دلکش و بی نظیر از مجمع علوم و فنون
مستجمع فضائل و کمالات گوناگون حاج اکرمین الشریفین مسالک
مسالک شریعت غرا عارج معارج طریقت بیضا مولوی حاجی
شیخ محمد احسن صاحب نگرامی اعلیٰ اللہ مجدہ السامی سبط جناب
حافظ مولوی عبدالعلی صاحب نگرامی رحمۃ اللہ علیہ

ستایش بی نہایت مرکزی را کہ اسم شریفش تسکین بخش قلوب عارفان است و ذکر جلیبش
کیمیای سعادت طالبان تیرنگی عالم حرفی از کلک جادو و نگار اوست و نگار خانہ آسمان
و زمین حرکتی از صیر فائز وی خرابات محبت از سحر کاری نرگس مستش معورست و شیشہ
و پیمانہ از بادہ ناب الفت او مخمور فرجہا خدائی کہ کونین را از لفظ کن موجود ساخته و دل
مشتاق را فرمود تا جان خود را با وی پرداختہ کرشمہای قدرتش ہمہ جا پیدا است و محسن
ازلی و امانت اولینش ہر سو ہویدا خود ساقی و پیمانہ است و خود خم و خمیانہ خواص عقل را
در محیط ناپیدا کنار تجمیدش استغراق و تحیرست و عنقای خیال را در ساحت معرفت
او باہر چو بلند پروازی از بال ہمت کشادن ترود و تفکر تعالی شانہ و جل جلالہ فی
ناز آفرینی معشوق حقیقی کہ شبستان نبوت را از شمع جمال محمدیہ نور علی نور ساخت
و سراپردہ معرفت را از وجود با وجود آن شیرین عذار قتلگاہ صد سر بہ و منصور صلی
اللہ علیہ و علی آلہ و صحبہ وسلم اما بعد مخفی مباد کہ خواص بحر حقیقت در دریای طریقت

سالک مسالک ارشاد و ہادی مراحل فیض و رشاد و تسمو و نورستہ چہستان کربھی مخدومنا و
مکرنا حضرت مولانا حافظ شاہ محمد مہدی عطا صاحب کربھی اشرفی اڈھنی سلونی لائالت
شمس فیوضہ ساطعہ ہمتی صرف فرمود کہ نسخہ کیمیا اثر المسماة بہدیہ حامد پیر تصنیف
نمودہ دریا بکوزہ کردہ طالبان را از درہای شاہوار معرفت مالامال نمود و ازین گلستان
معرفت زا گلہای مراد چیدن راصلای عام فرمود و ستری کہ بہ نہ آسمان و بہفت زمین
نگین درین چند اوراق زیر نقاب سویدای قلم بچو عروس ہم آغوش صفحات قرطاس کرد
و در ظلمات روشنائی خضر وار سکندر طلب را از قفا و خفا بہ میدان صفا آورد کہ بچو استماع
غلغلہ آمد او جو ہریان فن بہ تار درہای مضامین تقریظ و تاریخ دویدند و لالی آبدار
بہ سلک تجید در کشیدند حقیر سراپا تقصیر عبدالرحمن رکن الدین الشہیر بہ محمد حسن نگرامی کان سد

قطعات تاریخ المختلص بہ وحشی

عجب نسخہ کیمیا شد رقم	بفضل خدای رحیم و کریم
کہ در حلقہ صوفیان ہر صباح	بیار و شمیمش صبا می نسیم
پی سال تاریخ تصنیف او	بمحرک طوطی طبع سلیم
نوا سنج شد وحشی خوش بیان	ز مہدی عطا این عطای عظیم

دیگر

این رسالہ کہ بود ہادی و مہدی و صفحہ	سر نغز ست پی عارف و طالب لاریب
فکر تاریخ ہی کردم و وحشی ناگاہ	طب اصحاب خرابات شنیدم از غیب
قطعه تاریخ عیسوی از مولوی بادل خان تلمیذ رشید جناب مولوی	داؤد خان صاحب مدرس مدرسہ کربھیہ سلون
و در وصف این کتاب چہ رحمت سراشوم	طرز بیان عیان منت ز ہر فقرہ سلیم

با دل شنیدم از لب یافت برای سال شد طبع نسخه که جمید است و هم نفیس

قطعه تاریخ طبع سابق از طبع نا بلد جاوه سخن شناسی محمد عبد العلی آسی
مدراسی تجاوز عن اعمال رب الانامی

چه خوش آمد برون ز قالب طبع حرف حرفش بود ز جلوۀ نور هر خطش خط استوائ آمد گر تو خواهی فیوض ذکر حنا سر فیضان اگر سرداری علم را همینست مرجع علم قطره زن شو چو قطره سوی محیط وصل مطلوب را طلب شرط است مهر پرست مهر و ماه مرید ماه را خوان تو مستفیض از مهر پیر و مرشد حقیقه آن ست گر کنی سیر عالم ملکوت هین بیاموز بهر رویت حق وست بکشا باستفاضه علم سالش آسی چه حسب حال آمد	هدیه حامدیه منظر فیض بی دیدار طور مبصر فیض منستوی هست راه محور فیض نظر کن بسوی منظر فیض هست این بحر فیض و معبر فیض خطبار را همینست منبر فیض جوهری باش هر گوهر فیض ای طلبگار هست وادر فیض بشنو این نکته از سخن فیض مهر را دان تو ذره پرور فیض که بکف نقد دارد از در فیض همچو شهباز پر ز شهب فیض آینه سازی از سکنه فیض پیشت اینک کشاده دفتر فیض هدیه حامدیه مصدر فیض
---	--

وله ایضا

ز انطباع لمعة الانوار گویی در جهان نور باغ جان ز نور ماه جان جان تکلفت

